

NEKROLOGIUM
České dominikánské provincie
vedené od jejího obnovení
v roce 1905

Česká dominikánská provincie
Praha 2015

1. ledna 1990

zemřel na klinice v Heidelbergu **P. Tomáš Josef Maria Týn**. Narodil se 3. května 1950 v Brně v lékařské rodině. Střední školu vystudoval v Brně, pak obdržel stipendium pro studia na akademii v Dijonu. Akademii ukončil bakalářskou zkouškou pro vyučování filosofie a literatury 1. července 1969. V Dijonu se seznámil s převorem tamějšího dominikánského kláštera P. Henri Féretem, který zásadně ovlivnil jeho další rozhodování. Po maturitě se už do komunistického Československa nevrátil. Dne 28. září 1969 vstoupil do noviciátu ve Warburku v německé provincii, studoval pak ve Walberbergu a v Boloni, kde 7. října 1973 složil slavné sliby. V den svého kněžského svěcení, 29. června 1975, nabídl svůj život Bohu jako smírnou oběť za svobodu církve v tehdejším Československu. V roce 1978 dosáhl na Angeliku v Římě doktorátu teologie a vyučoval pak na dominikánském učilišti v Boloni. Byl vyhledávaným kazatelem, zpovědníkem, duchovním vůdcem, ctil Pannu Marii v duchu sv. Ludvíka Grigniona a byl pokorným žákem sv. Tomáše Akvinského, jehož nauku znal a šířil. Jeho největším dílem je posmrtně vydaná kniha *Metafisica della sostanza*. Jeho novokněžský slib Bůh vyslyšel. Koncem roku 1989 propukla u fr. Tomáše nemoc, zhoubný nádor plic, jemuž 1. ledna 1990 podlehl. Bolesti začal pociťovat v době, kdy vypukly první nepokoje v Praze, zemřel po dosažení svobody v Československu. Bůh jeho oběť přijal. Pohřben je v Neckargemündu.

Ať odpočívá v pokoji.

2. ledna 1959

zemřel v Litoměřicích **P. PhDr. Bernardin Jan Skácel**. Narodil se 3. dubna 1884 v Javoříčku na Moravě. Po absolvování gymnázia v Olomouci vstoupil do řádu a 5. září 1902 složil řeholní sliby. Studoval v Olomouci a v Lovani v Belgii, kde dosáhl lektorátu teologie. Kněžské svěcení přijal 25. srpna 1907 v Olomouci. Poté studoval ve Fribourgu ve Švýcarsku, kde získal doktorát filosofie. Po návratu působil jako kazatel a zpovědník v Praze, pak přednášel filosofii na řádovém učilišti v Olomouci. Během 1. světové války byl polním kaplanem na frontě na Ukrajině a v Itálii. Po válce krátce působil v Praze a pak ve Znojmě jako katecheta, kazatel, zpovědník a redaktor časopisu *Den*. V roce 1930 byl zvolen převorem ve Znojmě. Po skončení dvou kadencí úřadu byl asignován do Košic, kde působil až do záboru Košic maďarskými fašisty v roce 1938. Vrátil se do Čech a byl asignován do Plzně. Dne 1. srpna 1940 byl ustanoven spirituálem v semináři v Českých Budějovicích. Po skončení 2. světové války se aktivně podílel na obnově církve u nás. S tímto úmyslem založil ve Stodu u Plzně sekulární institut Dílo blažené Zdislavy, jehož členky měly spolupracovat s kněžími na farách. V roce 1948 se na příkaz představených s několika sestrami z Díla blažené Zdislavy přestěhoval do Jablonného v Podještědí. Působil zde jako kaplan a současně vyučoval filosofii v litoměřickém semináři. Při likvidaci kláštera v Jablonném Státní bezpečností dne 27. dubna 1950 byl právě v Litoměřicích, a tak unikl internaci. Poté žil v Litoměřicích a až do své smrti se tajně věnoval vedení sester Díla blažené Zdislavy. Je pohřben v řádové hrobce v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

3. ledna 1971

zemřel v Římě bratr spolupracovník **Konstanc Václav Číkl**. Narodil se 18. srpna 1908 ve Chválkovicích u Olomouce. V roce 1929 byl přijat do noviciátu v Praze, ale krátce po oblačce byl odveden na vojnu. V noviciátu pokračoval od roku 1931 a 28. března 1932 složil v Praze řeholní sliby. V roce 1934 byl představenými poslán do Říma, kde pracoval na Angeliku jako kuchař a vrátný. Velkou podporu, zvláště za 2. světové války, u něj nacházeli všichni čeští bohoslovci v Římě; každému vždy s láskou posloužil. Je pohřben v Římě.

Ať odpočívá v pokoji.

5. ledna 1962

zemřel **P. ThDr. Emilián František Soukup**. Narodil se 9. května 1886 v Malešicích v jižních Čechách. Po absolvování gymnázia v Českých Budějovicích vstoupil v Olomouci do řádu a 12. září 1904 složil sliby. Studoval v Grazu, Olomouci a Düsseldorfu, kde 1. srpna 1909 přijal kněžské svěcení. Do provincie se vrátil s doktorátem teologie. Přes třicet let, do roku 1946, vyučoval na řádovém učilišti v Olomouci morálku, filosofii, dogmatiku, církevní právo a homiletiku. Patřil mezi nejlepší vykladatele tomistické filosofie a teologie v Čechách, byl vynikajícím kazatelem a vyhledávaným zpovědníkem. Silně ovlivnil mladší řádovou kněžskou i laickou generaci. Pracoval jako redaktor dětského eucharistického časopisu *Pán přichází* a homiletického časopisu *Kazatel*, stál u zrodu časopisu *Na hlubinu*. Působil také jako superior kongregace sester dominikánek, ředitel třetího řádu sv. Dominika a regent řádového učiliště v Olomouci. Mnohokrát byl olomouckým převorem. Propagoval obnovu liturgie, byl předsedou spolku Cyrilská jednota. Je autorem a překladatelem mnoha článků a více než třiceti knih. Jeho životním dílem je překlad Teologické summy sv. Tomáše Akvinského do češtiny, na němž spolupracoval s dalšími profesory olomouckého řádového učiliště. V roce 1946 byl postižen mozkovou mrtvicí a roku 1950 musel podstoupit amputaci nohy. Po likvidaci klášterů se po mnoha bolestných oklikách dostal do kněžského domova na Moravci. Životní obtíže trpělivě přinášel jako oběť spolu s Kristovou obětí, kterou vždy s velkou láskou sloužil. Zemřel a byl pohřben na Moravci. V roce 1984 byly jeho ostatky přeneseny do řádové hrobky v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

6. ledna 1949

zemřel v Uherském Brodě **P. Hilár František Haitl**. Narodil se v Partutovicích na Moravě 12. listopadu 1871. Sliby složil 15. září 1893 v Olomouci. Studoval v Grazu, kde 18. července 1897 přijal kněžské svěcení. Hned po svěcení nastoupil jako submagistr kleriků a noviců v Olomouci. Krátce pak působil ve Frýsachu a v Praze a v roce 1905, po obnovení české provincie, byl jmenován novicmistrem a magistrem kleriků v Olomouci. Toto oficiem zastával do roku 1909. V roce 1910 byl zvolen převorem v Litoměřicích a v roce 1914 převorem v Olomouci. Byl jedním z prvních členů nově založené komunity v Českých Budějovicích a od roku 1922 jejím představeným. Roku 1923 převzala provincie duchovní správu při kostele sv. Jiljí v Třeboni. Fr. Hilár byl jmenován kaplanem a katechetou. Roku 1924 byl zvolen převorem ve Znojmě, roku 1927 v Litoměřicích, 1930 v Košicích, 1933 v Litoměřicích a roku 1936 opět v Košicích. Když v roce 1938 zabrali Košice maďarští fašisté a Češi je museli opustit, byl asignován do Uherského Brodu. Zde působil jako ředitel růžencového bratrstva a obětavý zpovědník sester Neposkvrněného Početí v Uherském Brodě a dominikánek v Bojkovicích. Vynikal velikou trpělivostí, zvláště v posledních letech svého života, kdy byl stížen těžkou nemocí. Pohřben je v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

6. ledna 2013

zemřel v klášteře v Olomouci **P. Dominik Alois Marek**. Narodil se 24. ledna 1917 ve Štramberku na Moravě. Absolvoval gymnázium v Příboře. Sliby složil 28. září 1937, na kněze byl vysvěcen 5. července 1942. Po skončení studií v roce 1944 žil v pražském konventu, později v Olomouci. 20. března 1950 měl být v olomouckém klášteře zatčen a souzen v monstrprocesu s řeholníky; z kláštera však unikl a skrýval se až do amnestie v květnu 1960. V roce 1961 byl odsouzen na čtyři roky; vězněn byl do amnestie v květnu 1962 ve Valdicích. Poté pracoval jako soustružník v Tatře Kopřivnice. V roce 1968 přišel zpět do Olomouce, kde byl do roku 1974 tajemníkem teologické fakulty a pak do roku 1977 vrátným v Dopravních stavbách. Jako důchodce dostal roku 1979 státní souhlas pro výpomoc na Svatém Kopečku, kde působil do roku 1990. Poté sloužil do roku 2007 v Olomouci v kostele sv. Kateřiny a u Milosrdných sester svatého Kříže v arcibiskupské rezidenci. V roce 1996 se vrátil do rekonstruovaného kláštera v Olomouci, kde v péči bratří strávil závěr svého dlouhého života. Pohřben je v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

8. ledna 1891

zemřel José Maria Larroca, 74. magistr řádu (1879–1891).

Ať odpočívá v pokoji.

9. ledna 1918

zemřel v Olomouci **P. Mag. Mannes Rollmann**. Narodil se 9. července 1863 ve Velemyšlevisi u Žatce. Gymnázium vystudoval v Litoměřicích a pak pokračoval ve studiu na právnické fakultě v Praze. V roce 1883 vstoupil v Olomouci do noviciátu a 4. srpna 1884 složil sliby. Studoval pak na řádovém učilišti ve Vídni, kde 29. ledna 1888 přijal kněžské svěcení. O rok později dosáhl titulu lektora teologie a vyučoval pak ve Vídni filosofii. Byl zvolen převorem ve Vídni a 26. září 1893 byl zvolen provinciálem říšské provincie. Od roku 1898 přednášel morální teologii a církevní dějiny na řádovém studiu v Düsseldorfu a v roce 1902 byl poslán na univerzitu ve Fribourgu jako profesor morální teologie. V roce 1908 se profesury ve Fribourgu pro nemoc vzdal a několik měsíců pobýval na zotavené ve Znojmě. V roce 1909 jej magistr řádu Hyacint Cormier jmenoval regentem řádového studia v Olomouci. Vyučoval zde rovněž morálku a církevní dějiny a zastával officium podpřevora olomouckého kláštera. Zemřel v Olomouci a je pohřben do hrobu terciářů, i když je jeho jméno uvedeno na řádové hrobce.

Ať odpočívá v pokoji.

10. ledna 1985

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Teofil Ignác Novosad**. Narodil se 29. června 1900 v Halenkově na Moravě. Byl vychován u sester dominikánek, do řádu vstoupil v Praze a 12. července 1926 složil v Olomouci řeholní sliby. Pracoval jako velmi spolehlivý administrativní pracovník v expedici edice Krystal v Olomouci, pak jako sakristán v Praze, Jablonném a Znojmě. Dne 27. dubna 1950 byly kláštery komunistickým režimem zlikvidovány a bratr Teofil byl internován v Broumově, pak v Hejnicích a nakonec v Králíkách. Po propuštění pracoval jako kostelník v Karlových Varech. V roce 1968 se s radostí připojil ke komunitě otců ve Znojmě a pracoval jako sakristán. Zůstal zde, i když se později otcové museli rozejít. Ke konci života odešel kvůli onemocnění do Charitního domova na Moravci. Je pohřben na místním hřbitově na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

11. ledna 1984

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Stanislav Josef Roušal**. Narodil se 17. listopadu 1911 v Nové Vsi u Tábora. Mládí prožil v Plzni, kde se vyučil truhlářem a pak vstoupil do řádu. Sliby složil 14. května 1931 v Praze. Pracoval jako sakristán, truhlář a kuchař v Plzni, Olomouci a Znojmě. Byl vždy chválen jako výborný kuchař, který si dovedl poradit i v době nouze za války. V roce 1940 složil v Plzni slavné sliby. Po likvidaci klášterů komunistickým režimem 27. dubna 1950 byl internován v Králíkách a pak v Hejnicích. Po propuštění pracoval ve Škodových závodech v Plzni. Od září 1966 žil v Charitním domově na Moravci. Byl vždy společenský, laskavý a úslužný. Vleklou chorobu nohou nesl s velkou trpělivostí. Je pohřben na místním hřbitově na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

13. ledna 1944

zemřel v Praze **P. Václav Bubeník**. Narodil se 18. března 1863 v Cakově u Olomouce. Gymnázium studoval v Olomouci, kde došlo také jeho řeholní povolání. Vstoupil do řádu a 12. září 1882 v Olomouci složil řeholní sliby. Studoval na řádovém učilišti ve Vídni, kde 20. března 1886 přijal kněžské svěcení. V roce 1887 byl asignován do Prahy a už v roce 1890 byl zvolen pražským převorem. Byl jím tři kadence, až do roku 1902. Hned nato byl zvolen převorem v Olomouci, a když byla 14. září 1905 obnovena česká provincie, jmenoval ho magistr řádu Hyacint Cormier jejím prvním provinciálem. Toto oficiem zastával dvě kadence do roku 1914. V roce 1917 byl zvolen převorem v Olomouci a v roce 1918 na provinční kapitule v Praze znovu provinciálem. V úřadu byl opět dvě kadence, až do roku 1926. V letech 1926–1930 byl znovu převorem v Praze a na provinční kapitule v roce 1930 byl po páté zvolen českým provinciálem. Po skončení úřadu v roce 1934 byl znovu zvolen pražským převorem. Když v roce 1937 skončil úřad, bylo mu již 74 let. Žil pak v pražském klášteře až do své smrti. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

14. ledna 2013

zemřela ve Znojmě sestra **Marie Annuntiata Josefa Šromová**. Narodila se 12. října 1920 v Krhově u Bojkovic. Při službě v Uherském Brodě poznala bratry dominikány a vstoupila do třetího řádu. V touze zasvětit se Pánu se v roce 1941 na radu zpovědníka P. Cyrila Šímy připojila jako čekatelka k plánu na obnovení komunity kontemplativních mnišek. Sliby složila 1. května 1949 v klášteře v Ústí nad Labem, slavné sliby v soustředovacím klášteře v Broumově v roce 1955. S komunitou prošla všechna místa nuceného pobytu a po celý svůj život věrně sloužila Pánu. Byla zručnou vyšivačkou parament. Poslední období života, ve kterém se zhoršil její zdravotní stav, prožívala s vděčností a odevzdaností do Boží vůle. Pohřbena je ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

15. ledna 1975

zemřel v Lukově u Zlína v domově Křížových sester **P. Lect. ThDr. Prokop Karel Švach**. Narodil se 25. října 1907 ve Valašských Kloboukách, gymnázium studoval u jezuitů v Praze-Bubenci. V roce 1927 vstoupil do řádu a 29. září 1928 v Olomouci složil řeholní sliby. Zde začal studovat filosofii a od roku 1931 pokračoval ve studiu v Le Saulchoir v Belgii a Římě. Kněžské svěcení přijal 2. července 1933 v Římě. Dne 17. června 1936 získal na Angeliku doktorát teologie. Po návratu do vlasti vyučoval na řádovém studiu v Olomouci exegezi Starého a Nového zákona a působil jako redaktor měsíčníku *Vítězové*. V roce 1947 byl ustanoven představeným v Litoměřicích a současně vyučoval exegezi Nového zákona v litoměřickém diecézním semináři. V roce 1950 byl internován v Broumově. Z internace byl propuštěn ještě v roce 1950 a byl poslán jako administrátor do České Třebové. Zde několik let horlivě působil. Za neuposlechnutí příkazu státní správy, aby nedělní mši svatou přesunul kvůli brigádě z dopoledne na večer, mu byl odňat státní souhlas. Pracoval pak v továrně jako dělník. Dne 15. listopadu 1967 jej přijaly Křížové sestry jako svého duchovního správce do Lukova. Sestry zde pracovaly v domově důchodců a fr. Prokop tak měl možnost posloužit nejen sestrám, ale i starým a nemocným obyvatelům domova. V době politického uvolnění po roce 1968 vypomáhal velmi ochotně v lukovské farnosti. Je pohřben v dominikánské hrobce v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

17. ledna 1910

zemřel v rodných Vážanech u Rousínova bratr klerik **František Dvořáček**. Narodil se 19. června 1887 ve Vážanech, sliby složil 4. října 1907 v Olomouci. Zemřel na tuberkulózu po prvním roce studia. Je pohřben ve Vážanech.

Ať odpočívá v pokoji.

18. ledna 1332

zemřel Barnaba Cagnoli, 15. magistr řádu (1324–1332).

Ať odpočívá v pokoji.

19. ledna 1961

zemřel v Plzni bratr spolupracovník **Cyril Matěj Štipčák**. Narodil se v Nové Lhotě na Moravě 7. února 1897, sliby složil 17. srpna 1922 v Olomouci. Dlouhá léta pracoval v Olomouci a Plzni jako kuchař a zahradník. V roce 1950 byl internován v Broumově. Po propuštění pracoval jako dělník v Plzni a zde pak žil i po odchodu do důchodu. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

20. ledna 1936

zemřel v Olomouci **P. Theol. Lect. Michal Kameníček**. Narodil se 3. dubna 1862 ve Štěpánově na Moravě. Gymnázium vystudoval v Olomouci a zde pak vstoupil do řádu. Řeholní sliby složil 8. září 1880 v Olomouci. Studoval ve Vídni, kde dosáhl lektorátu teologie a 25. července 1884 přijal kněžské svěcení. Přednášel ve Vídni filosofii a dogmatiku. V roce 1890 byl poslán na pomoc při obnovování polské provincie. Působil jako profesor teologie v Krakově a Lvově. Po návratu do provincie v roce 1893 působil jako kazatel a zpovědník ve Znojmě, Litoměřicích, Uherském Brodě, Retzu a Šoproni. Po obnovení české provincie vyučoval filosofii, dogmatiku a sociologii na provinčním učilišti v Olomouci, později působil jako kazatel v Litoměřicích, Praze a Olomouci. Zajímal se o přírodu, sbíral léčivé byliny a dokázal připravovat účinné léky. Miloval liturgii a s velkou horlivostí se věnoval zpovědní službě. Je pohřben v řádové hrobce v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

20. ledna 1938

zemřel v Kimmelbachu v Rakousku **P. Mag. ThDr. Vincenc Zapletal**. Narodil se 15. ledna 1867 ve Vilémově u Litovle, gymnázium studoval v Olomouci, kde v roce 1883 také vstoupil do řádu. Sliby složil 12. září 1884 v Olomouci a po nich nastoupil na řádové studium do Vídně. Zde 25. července 1889 přijal kněžské svěcení. Ve studiu pokračoval na Biblické škole v Jeruzalémě pod vedením P. Marie-Josepha Lagrange. V letech 1893–1929 vyučoval na univerzitě ve Fribourgu exegezi Starého zákona a semitské jazyky. V letech 1911 a 1912 byl rektorem fribourgské univerzity. Je autorem řady vědeckých knih. Psal rovněž romány, ve kterých se nechal inspirovat biblickými náměty. Většinou psal v němčině. Byl členem Královské české společnosti nauk a korespondentem České akademie. Poslední léta svého života prožil u sester dominikánek ve Vídni-Hackingu. Je pohřben ve Vídni.

Ať odpočívá v pokoji.

23. ledna 1941

zemřel v Plzni bratr spolupracovník **Sarkander Leža**. Narodil se 17. března 1871 v Drslavicích na Moravě, sliby složil 28. září 1906 v Olomouci. Sloužil bratřím v Olomouci, Litoměřicích, Znojmě, Uherském Brodě a Plzni. Byl zdatným zahradníkem. Je pohřben v řádovém hrobě v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

28. ledna 1941

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Pius Bártík**. Narodil se 5. května 1860 ve Staré Vsi na Moravě, sliby složil 25. května 1890 v Olomouci. Do řádu byl přijat jako klerik, ale během prvního ročníku studia ve Vídni se rozhodl zůstat v klášteře jako bratr spolupracovník. Ve Vídni pracoval do roku 1897, pak působil v Olomouci, Frýsachu a opět ve Vídni. Po obnovení české provincie byl asignován do Prahy, dlouhá léta pracoval ve Znojmě, Olomouci a nakonec opět v Praze. Je pohřben v řádové hrobce v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

28. ledna 1972

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Dominik Václav Bahník**. Narodil se 30. září 1877 v Březně u Mladé Boleslavi, do řádu vstoupil v pražském klášteře, sliby složil 31. prosince 1904 v Praze. Sloužil bratřím v Praze a Olomouci. Za 1. světové války byl odveden na frontu a byl raněn. Domů se vrátil až v roce 1919. Byl asignován do Litoměřic, kde dlouhá léta pracoval. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl internován s ostatními řeholníky v Broumově a v roce 1954 byl pro svůj pokročilý věk převezen do Charitního domova na Moravci. Je pohřben na místním hřbitově na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

1. února 1942

zemřel v Uherském Brodě bratr spolupracovník **Emanuel Šnabl**. Narodil se 21. května 1862 v Opatovicích na Moravě, sliby složil 20. března 1893 v Olomouci. Během svého řeholního života sloužil v klášteře v Uherském Brodě, Olomouci a Znojmě. Byl dovedným řezbářem, vyřezával figurky k betlému pro klášterní kostely v Olomouci a Znojmě. V červenci 1941 zabralo německé vojsko klášter ve Znojmě a těžce nemocný bratr Emanuel musel být odvezen do Uherského Brodu. V lednu následujícího roku ochrnl a nemohl polykat. Snažil se i touto svou chorobou trpělivě sloužit Pánu. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

1. února 1983

zemřel v nemocnici ve Varnsdorfu **P. Angelik František Fišer**. Narodil se 4. února 1926 v Lysé nad Labem. Střední školu studoval u salesiánů ve Fryštáku a maturoval na reálném gymnáziu v Nymburce. V září 1948 vstoupil do řádu. Od dětství trpěl zdravotními problémy a ty se v klášterě znovu projevíly, takže musel odejít. Usadil se v bývalé hájovně v Jiřetíně pod Jedlovou a pracoval jako lesní dělník. Jeho hájovna se stala útočištěm mnoha lidí. Od roku 1954 pracoval jako zaměstnanec Krajského archivu v Litoměřicích, později Okresního muzea v Lovosicích. Pokoušel se o přijetí do semináře, ale marně. V roce 1963 byl přijat do skupiny trampů, jejichž důvěru si získal. Spolu s nimi opravoval zříceninu hradu Helfenburku u Úštěka. V roce 1968 odcestoval do Vídně, kde byl znovu přijat do řádu, složil sliby a 22. listopadu přijal kněžské svěcení. Když v době normalizace, po roce 1970, dostal výpověď u Okresního muzea, pracoval jako hostinský v Jiřetíně pod Jedlovou a pak jako pomocný dělník. Jeho hájovna se opět stala centrem trampů, kteří sem za ním jezdili. V roce 1974 byl zatčen a odsouzen pro „rušení státního dozoru nad církvemi“ na osmnáct měsíců odnětí svobody. Ke konci života musel odejít do invalidního důchodu, a to mu dovolilo více se věnovat literární činnosti. Především spolupracoval na překladech některých částí ekumenického překladu Bible, zvláště žalmů. Věnoval se studiu historie. Po roce 1990 byla publikována jeho práce o hradě Karlštejnu. Je pohřben v Lysé nad Labem.

Ať odpočívá v pokoji.

7. února 1854

zemřel Vincenzo Ajello, 72. magistr řádu (1844–1850).

Ať odpočívá v pokoji.

8. února 1947

zemřel ve Svaté Anně u Częstochowé v Polsku **P. Petr Žáček**. Narodil se 16. září 1865 v Praci u Slavkova na Moravě. Gymnázium vystudoval v Brně, vstoupil do řádu a 24. září 1885 složil v Olomouci řeholní sliby. Studoval ve Vídni a 25. července 1889 zde přijal kněžské svěcení. Krátce poté byl představenými vyslán na pomoc při obnově polské provincie. Působil v Krakově, kde byl magistrem noviců a v letech 1899–1909 převorem. Magistr řádu jej v roce 1910 poslal do Petrohradu v Rusku a jmenoval jej generálním vikářem misijního domu u sv. Kateřiny v Petrohradě. I v této práci měl velké úspěchy. Před 1. světovou válkou odcestoval na Moravu navštívit své staré rodiče. Válka mu zabránila v návratu. Toho využili bratři v Praze a zvolili jej v roce 1915 převorem. Po skončení války se chtěl vrátit do Petrohradu, ale politické poměry v Rusku mu to znemožnily. Aby mohl být v pohotovosti a co nejbližší Rusku, přijal místo kaplana u rozjímavých sester dominikánek ve Svaté Anně, kde působil až do své smrti. Je pohřben ve Svaté Anně.

Ať odpočívá v pokoji.

9. února 1933

zemřel Andreas Frühwirth, 75. magistr řádu (1891–1904) a kardinál.

Ať odpočívá v pokoji.

10. února 2010

zemřel v Plzni v hospici sv. Lazara **P. Rosarius Antonín Hýža**. Narodil se 21. října 1924 v Brankách u Valašského Meziříčí. V roce 1946 začal studium teologie na CMTF UP. Po zavření semináře i fakulty v roce 1950 pracoval jako skladník a působil v ilegální skupině Společenství. 3. září 1962 byl za tuto činnost zatčen a uvězněn na osmnáct měsíců. Ve vězení přijal 5. května 1963 kněžské svěcení. Po propuštění pracoval jako dělník a později v Litoměřicích dokončil studia. V roce 1968 nastoupil jako kaplan do farnosti sv. Bartoloměje v Plzni, v roce 1970 se stal kaplanem ve farnosti Panny Marie Růžencové v Plzni, v roce 1975 pak administrátorem. V roce 1991 byl jmenován vikářem plzeňského vikariátu. Mnoho let byl soudcem Interdiecézního církevního soudu v Praze. V roce 1993 byl jmenován rektorem kostela sv. Jana Nepomuckého a následně diecézním penitenciářem. V roce 1998 ho papež Jan Pavel II. jmenoval prelátem. Kvůli zhoršujícímu se zdraví byl v roce 2006 uvolněn z funkce rektora; na podzim roku 2008 mu byla amputována noha a byl ubytován v charitním Domově sv. Alžběty v blízkosti kostela Panny Marie Růžencové. Nakolik mohl, působil zde jako zpovědník a účastnil se liturgie bratří dominikánů. Řeholní společenství v něm probudilo dávnou touhu po zasvěcení se Bohu řeholními sliby. Dne 18. ledna 2010 přijal v kapli Hospice sv. Lazara řeholní roucho a zároveň složil věčné sliby. Dostal řeholní jméno Rosarius. Pohřben je v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

11. února 1945

zemřel v koncentračním táboře v Terezíně **P. Benedikt Hronek**. Narodil se 12. února 1907 v Kloukách v jižních Čechách, sliby složil 29. září 1928 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 29. června 1933 rovněž v Olomouci. Působil jako kaplan v Praze, katecheta ve Znojmě, kaplan při farním kostele a katecheta v Uherském Brodě, katecheta a exercitátor v Plzni. Horlivě konal lidové misie a duchovní cvičení. V roce 1944 měl májová kázání v Praze u Panny Marie před Týnem. Pro svá neohrožená kázání byl 12. května zatčen gestapem a vězněn na Pankráci a v Terezíně, kde po velkém utrpení zemřel. Jeho tělo bylo spáleno.

Ať odpočívá v pokoji.

13. února 1918

zemřel ve Znojmě bratr spolupracovník **Felix Burda**. Narodil se 15. srpna 1858 v Uherském Hradišti, sliby složil 19. ledna 1896 v Olomouci. Jako kuchař sloužil bratřím v Praze, Olomouci, Uherském Brodě a Znojmě. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

13. února 1981

zemřel Aniceto Fernández Alonso, 82. magistr řádu (1962–1974).

Ať odpočívá v pokoji.

14. února 1927

zemřel v Plzni **P. Konstanc Pechoč**. Narodil se 10. dubna 1871 v Týně nad Vltavou, sliby složil 20. září 1891 v Olomouci. Studoval na řádových učilištích ve Vídni a Grazu, kněžské svěcení přijal 25. července 1895 ve Vídni. Působil jako kaplan a duchovní správce v nemocnici v Praze, kazatel v Olomouci a Litoměřicích. Byl redaktorem *Růže dominikánské* a promotorem růžence. Dále působil jako katecheta a kaplan ve Znojmě a v Plzni. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

16. února 1964

zemřel v Místku **P. ThDr. a Licenciát Písma svatého Pavel Vladimír Škrabal**. Narodil se 1. listopadu 1904 v Babicích u Uherského Hradiště, řeholní sliby složil 26. září 1923 v Olomouci. Studoval v Olomouci a v letech 1928–1930 na římském Angeliku. Dne 8. července 1928 přijal v Římě kněžské svěcení. V roce 1930 získal na Angeliku doktorát teologie. Vyučoval pak na řádovém studiu v Olomouci exegezi Starého zákona. V letech 1935–1936 studoval na Biblické škole v Jeruzalémě. Po návratu do provincie vyučoval na řádovém studiu v Olomouci exegezi Písma svatého, biblickou archeologii a hebrejštinu. V roce 1946 byl zvolen převorem v Olomouci a od roku 1947 byl současně regentem tamějšího generálního studia. Je autorem překladu Nového zákona. V roce 1950 byl internován v Želivě, po propuštění pracoval v továrně v Místku jako dělník až do své smrti. Je pohřben v řádové hrobce v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

17. února 1942

byl v koncentračním táboře v Osvětimi umučen bratr jáhen **Patrik Kužela**. Narodil se 16. listopadu 1915 ve Vlčnově u Uherského Brodu, studoval gymnázium v Praze a bydlel jako juvenista v Praze u sv. Jiljí. Vstoupil do řádu a sliby složil 27. září 1936 v Olomouci. V roce 1939 byl vyslán představenými na studia do Le Saulchoir v Belgii. O prázdninách následujícího roku, 29. června 1940, přijal jáhenské svěcení. Jak sám napsal, po vzniku protektorátu podpořil žádost Čechů v zahraničí, aby jim ve francouzském vysílání byla umožněna čtvrt hodinová relace. To stačilo k tomu, aby jej gestapo 25. ledna 1941 zatkl. Byl vězněn v Kounicových kolejích v Brně a pak v Osvětimi, kde zemřel. Jeho tělo bylo spáleno.

Ať odpočívá v pokoji.

18. února 1996

zemřel Damianus Byrne, 86. magistr řádu (1983–1992).

Ať odpočívá v pokoji.

21. února 1730

zemřel Agustín Pipia, 61. magistr řádu (1721–1725) a kardinál.

Ať odpočívá v pokoji.

22. února 1938

zemřel v Košicích **P. Vavřinec Pirkl**. Narodil se 6. června 1870 v Dolní Dobrouči ve východních Čechách, gymnázium vystudoval v Litomyšli a pak vstoupil v Olomouci do řádu. Řeholní sliby složil 20. září 1891 v Olomouci, studoval ve Vídni a Štýrském Hraci, kde 19. července 1896 přijal kněžské svěcení. Působil jako kazatel a zpovědník ve Vídni, dále působil v Retzu, Šoproni a Frýsachu. Jako lidový misionář prošel Korutany, Maďarsko, Čechy, Moravu i Slovensko. Od začátku 1. světové války působil v Košicích, kde byl několikrát převorem a ředitelem třetího řádu; byl oblíbeným duchovním vůdcem. Pohřben je v Košicích.

Ať odpočívá v pokoji.

23. února 1353

zemřel Jean de Moulins, 20. magistr řádu (1349–1350) a kardinál.

Ať odpočívá v pokoji.

23. února 1999

zemřel **P. JUDr. ICLic. Vít Jaroslav Beneš**. Narodil se 6. října 1912 v Plzni. Vystudoval gymnázium v Plzni, v letech 1931–1933 studoval právnickou fakultu v Praze. Do řádu vstoupil v roce 1933, sliby složil 29. září 1934, na kněze byl vysvěcen 29. června 1938 v Olomouci. Do roku 1942 působil v Praze, pak byl vykázán gestapem do Plzně. Po válce se vrátil do Prahy, krátce působil v Litoměřicích a v roce 1948 studoval v Římě církevní právo. 28. dubna 1950 byl jako pražský převor s ostatními členy kláštera internován v Broumově, od srpna 1950 v Želivě. Už z Broumova se mu podařilo navázat kontakt s JUDr. Boženou Malou, jejímž prostřednictvím žaloval Československý stát kvůli nezákonnému zadržování cizího státního příslušníka, chorvatského dominikána Augustina Pavloviče, který byl internován s ostatními olomouckými bratry. Na zásah jugoslávského velvyslance byl P. Pavlovič propuštěn z internace a vyhoštěn. 15. května 1952 byl fr. Vít v Želivě zatčen a 5. června 1953 za trestný čin sdružování proti republice odsouzen na osm let. Jako vězeň pracoval v cementárnách, v dolech ve Rtyni v Podkrkonoší, prošel i věznicí ve Valdicích. Roku 1955 byl podmíněčně propuštěn, pracoval pak v papírnách a v sodovkárnách. V roce 1968 dostal státní souhlas jako kaplan v Plzni, od roku 1969 byl kaplanem sester dominikánek v Kadani. Po odnětí státního souhlasu roku 1975 žil v Plzni. Roku 1990 se vrátil do kláštera v Plzni, kde žil do roku 1993, pak do roku 1996 v Praze. Poslední léta života strávil u sester dominikánek v Kadani, které o něj láskyplně a obětavě pečovaly až do smrti. Celý život usiloval o opravdovost v řeholním a kněžském životě, mnohokrát se jako právník zasazoval o obnovu řeholního života i svobodného kněžského působení. Pro lidi nespravedlivě pronásledované komunistickým režimem byl oporou a poradcem jako kněz i jako právník. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

24. února 1984

zemřel v nemocnici v Praze **P. Jiljí Ludvík Dubský**. Narodil se 15. dubna 1918 v Horních Dubenkách u Počátek. Od roku 1930 studoval klasické gymnázium v Praze a bydlel jako juvenista v klášteře dominikánů. V roce 1937 byl přijat do noviciátu v Olomouci. Řeholní sliby složil 29. září 1938 v Olomouci a na kněze byl vysvěcen 10. dubna 1943 v olomoucké katedrále. Zpočátku působil jako katecheta v Praze. V říjnu 1945 byl ustanoven kaplanem v Jablonném v Podještědí. V září 1947 jej představení odvolali do Prahy, byl ustanoven administrátorem a 1. května 1948 farářem farnosti sv. Jiljí. Při likvidaci kláštera 27. dubna 1950 byl převezen do centralizačního kláštera v Broumově; 5. září 1950 nastoupil vojenskou službu u PTP v Komárně, poté prošel několika posádkami. V roce 1951 odmítl podepsat tzv. „mírovou výzvu“ s odůvodněním, že je namířena proti papeži a Vatikánu. Dne 2. června 1953 byl během vojenské služby u PTP v Banské Bystrici zatčen a obviněn z nelegální činnosti v organizaci JOC. Bylo na něj podáno trestní oznámení pro velezradu. Dne 21. ledna 1954 byl odsouzen na pět a půl roku odnětí svobody. Jako vězeň pracoval v dolech ve Rtyni v Podkrkonoší. Po propuštění v listopadu 1956 pracoval na dráze v Táboře a Veselí nad Lužnicí. Dne 31. července 1968 nastoupil jako duchovní správce v Praze u sv. Jiljí, kde působil jako oblíbený farář, kazatel a obětavý zpovědník až do své smrti. Měl vždy a pro každého otevřené srdce. Během těchto necelých dvaceti let zakusil častá pronásledování a výslechy u Státní tajné bezpečnosti. Byl pohřben v rodinném hrobě ve Veselí nad Lužnicí.

Ať odpočívá v pokoji.

26. února 1720

zemřel Antonin Cloche, 60. magistr řádu (1686–1720).

Ať odpočívá v pokoji.

28. února 1971

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Ondřej Študla**. Narodil se 5. srpna 1883 v Kořenci na Moravě, sliby složil 1. listopadu 1923 v Olomouci. Pracoval jako krejčí v olomouckém a pražském klášteře. Často ho trápily pochybnosti o jeho povolání. Dokonce z řádu vystoupil a pak byl 3. prosince 1947 v Olomouci znovu přijat. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl převezen do internačního kláštera v Broumově a odsud do Charitního domova na Moravci. Je pohřben na místním hřbitově na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

28. února 1993

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Jindřich Vojtěch Zabořil**. Narodil se 11. listopadu 1906 v Rakové u Prostějova, sliby složil 20. října 1933 v Olomouci. Po noviciátu pracoval v Římě u sv. Sabiny a na Angeliku jako sakristán. V době německé okupace následkem hladovění onemocněl a v roce 1948 byl poslán zpět do české provincie. Zde pak velmi obětavě sloužil ve Znojmě, Uherském Brodě a Praze. V roce 1950 byl s ostatními pražskými spolubratry internován v Broumově a odtud byl v roce 1954 převezen do Charitního domova na Moravci. Zde sloužil až do konce svého života všem obyvatelům domova jako zkušený sakristán. Vynikal velkou skromností, poslušností a pracovitostí. Je pohřben v dominikánském hrobě ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

28. února 2005

zemřel v Praze **P. ThDr. Matouš Miloslav Videman**. Narodil se 8. ledna 1921 v Kroměříži. Po ukončení studia na gymnáziu v Kroměříži vstoupil v Olomouci do řádu a 29. září 1942 zde složil řeholní sliby. Základní teologická studia absolvoval na generálním studiu v Olomouci a od roku 1948 studoval na Angeliku v Římě. V té době došlo v Československu k politickému převratu, a fr. Matouš se po studiích do vlasti již nevrátil. Dne 26. června 1949 přijal v Římě kněžské svěcení a působil pak jako sekretář Papežské univerzity sv. Tomáše Akvinského v Římě (Angelikum) a později jako apoštolský penitenciář při bazilice Santa Maria Maggiore. Teprve na podzim roku 2003 se vrátil do vlasti a žil pak v konventu sv. Jiljí v Praze. Je pohřben v řádovém hrobě na Olšanských hřbitovech v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

1. března 1953

zemřel na Moravci **P. Felix František Svoboda**. Narodil se 1. dubna 1873 ve Strážnici na Moravě, sliby složil 4. září 1894 v Olomouci. Studoval na řádových učilištích ve Vídni a Štýrském Hradci, kde 17. července 1898 přijal kněžské svěcení. Poté působil jako kaplan ve Znojmě a v Praze. V letech 1907–1911 byl převorem v Litoměřicích, pak syndikem v Olomouci. V roce 1911 byl asignován do Znojma, kde byl podpřevorem a farářem. Od roku 1932 působil jako kazatel a superior v Uherském Brodě a od roku 1937 pracoval znovu v Litoměřicích. Když byl v Litoměřicích v roce 1948 zřízen klášter mnišek, byl poslán představenými do Ústí nad Labem. V té době už se u něj začala projevovat silná skleróza, takže ztrácel orientaci. Přesto byl v roce 1950 odvezen do internačního kláštera v Broumově a v roce 1951 do Charitního domova na Moravci, kde je i pohřben.

Ať odpočívá v pokoji.

1. března 2008

zemřel na faře v Sadské u Nymburka **P. Martin Vladimír Fišer**. Narodil se 30. ledna 1931 v Heřmanově Městci. V padesátých letech vystudoval teologii v semináři v Litoměřicích. Dne 24. června 1956 v Litoměřicích přijal kněžské svěcení. Působil jako kaplan při katedrále v Hradci Králové a pak jako administrátor v Novém Hradci Králové, Kostelní Lhotě, Městci Králové a nakonec v Sadské. V roce 1967 se vlivem P. Ambrože Svatoše rozhodl vstoupit do řádu, řeholní sliby složil 24. srpna 1968. Po roce 1990 zůstal se svolením magistra řádu na svém působišti ve farnosti. Je pohřben v řádové hrobce v Praze na Olšanských hřbitovech.

Ať odpočívá v pokoji.

1. března 1345

zemřel Pierre de Baume, 18. magistr řádu (1343–1345).

Ať odpočívá v pokoji.

3. března 1557

zemřel Stefano Usodimare, 46. magistr řádu (1553–1557).

Ať odpočívá v pokoji.

5. března 2004

zemřel v nemocnici v Hradci Králové **P. František Antonín Švercl**. Narodil se 16. července 1931 v Praze na Žižkově, dětství prožil v Lysé nad Labem. Od mládí toužil po kněžství. V letech 1947–1951 studoval na Střední průmyslové škole textilní ve Dvoře Králové. Do roku 1959 pracoval v továrně Elite ve Varnsdorfu, kde se seznámil se sestrami dominikánkami a jejich prostřednictvím s řádem. Aby mohl jít studovat do kněžského semináře, musel nejprve absolvovat brigádu v dolech na Sokolovsku. Zde se seznámil s P. Metodějem Habáněm a pod jeho vedením jeho povolání zvolna uzrávalo. V roce 1960 zahájil studium na bohoslovecké fakultě v Litoměřicích, kde také 27. června 1965 přijal kněžské svěcení. V duchovní správě působil v Litoměřicích a Hrubém Jeseníku. V roce 1967 vstoupil do řádu a 7. prosince 1968 složil řeholní sliby. Od té doby žil a pracoval u hrobu sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí. Když byl P. Jindřichu Gajzlerovi odňat státní souhlas, byl fr. František krátce administrátorem farnosti, pak pracoval v závodě Nisa v Jablonném. V roce 1990 se vrátil do veřejné kněžské služby, v níž působil do roku 2000. Poslední léta života prožil v Charitním domově ve Staré Boleslavi, kde onemocněl zhoubnou nemocí. Do posledního dechu při plném vědomí a ve stálé modlitbě nesl svůj kříž. Je pohřben v Lysé nad Labem.

Ať odpočívá v pokoji.

5. března 2014

zemřel v klášteře v Plzni bratr spolupracovník **Tomáš Zdeněk Zeman**. Narodil se 12. října 1949 ve Zderazu. Po skončení školní docházky se vyučil zedníkem. V Plzni, kde žil od svých šesti let, začal chodit do dominikánského kostela, kde se ho ujal tehdejší kostelník fr. Gerard Řehák. Po absolvování dvouleté vojenské služby se setkal s P. Lukášem Aloisem Mikulčíkem OP a zatoužil stát se dominikánem. Byl přijat do třetího řádu. V té době se začal v Plzni scházet s P. Dominikem Dukou a požádal o vstup do prvního řádu. Byl přijat a 3. března 1976 složil první sliby. V dobách hluboké totality doprovázel jako řidič otce provinciála Dominika Duku na cestách po provincii. Od ukončení školy až do roku 1990 pracoval u Československých drah. Po revoluci byl asignován do kláštera v Plzni, kde až do své smrti věrně vykonával službu kostelníka a pastoračního asistenta.

Ať odpočívá v pokoji!

7. března 1964

zemřel na Moravci **P. Emanuel Leopold Lesák**, generální kazatel. Narodil se 12. dubna 1881 v Herticích ve Slezsku, gymnázium vystudoval v Opavě a pak v Olomouci vstoupil do řádu. Dne 7. října 1900 složil v Olomouci sliby, studia absolvoval na řádových učilištích ve Štýrském Hradci a ve Vídni, kde 24. července 1904 přijal kněžské svěcení. Působil v Praze jako kaplan a katecheta. Dlouhá léta se úspěšně věnoval lidovým misiím. Během 2. světové války pobýval na klášterním statku v Kluckých Chvalovicích na Českomoravské Vysočině, z jehož výtěžků byl financován pražský juvenát. V roce 1947 byl ustanoven kaplanem sester dominikánek v ústavu slepců v Praze na Palatě. Protože nebydlel v klášteře, nebyl v roce 1950 internován s ostatními spolubratry. Sloužil sestrám, dokud nebyly z Palaty vypovězeny. Požádal pak o přijetí do Charitního domova na Moravci. Je pohřben na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

7. března 1300

zemřel Johannes von Wildeshausen, 4. magistr řádu (1241–1252).

Ať odpočívá v pokoji.

9. března 1985

zemřel v nemocnici v Hradci Králové **P. Dominik Antonín Nováček**. Narodil se 19. ledna 1919 v Drážďanech. Studoval v diecézním semináři v Hradci Králové a 2. května 1743 přijal kněžské svěcení. Působil pak v duchovní správě jako kaplan ve farnostech Hořice, Poniklá a Jílemnice a jako farář od roku 1746 v Jílemnici, Úbislavicích a Dolních Libchavách. Dne 20. května 1759 byl zatčen a uvězněn. Do duchovní správy se vrátil až v roce 1962. Působil pak v Týništi nad Orlicí a nakonec v Chocni. Do řádu vstoupil tajně v době komunistické totality a až do své smrti byl tajným členem řádu. Je pohřben v Sopotnici.

Ať odpočívá v pokoji.

9. března 1834

zemřel Francesco Ferdinando Jabalot, 68. magistr řádu (1832–1834).

Ať odpočívá v pokoji.

12. března 1929

zemřel v nemocnici v Uherském Hradišti **P. Inocenc Procházka**. Narodil se 7. března 1866 v Německém Brodě, zde vystudoval gymnázium a poté studoval teologii v diecézním semináři v Hradci Králové. Na kněze byl vysvěcen 15. července 1888. Působil jako kaplan v Hoříčkách u České Skalice, kde vstoupil s dovolením biskupa do řádu; sliby složil 19. listopadu 1890. Působil jako submagistr noviců v Olomouci a pak dlouhá léta jako katecheta v Řepčíně. Kratší dobu působil v Uherském Brodě, Frýsachu a Znojmě. V roce 1909 onemocněl v Olomouci břišním tyfem. Z nemoci se sice uzdravil, ale následky si nesl až do smrti. Přestože byl chatrného zdraví, rád každému pomohl. Často zastupoval nemocné faráře. Ke konci života působil v Praze, Znojmě a Uherském Brodě. Svoje přednášky pro novice vydal knižně pod názvem *O řeholním životě*. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

12. března 1969

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Martin Alois Slabý**. Narodil se 5. listopadu 1902 v Ludkovicích na Moravě, sliby složil 16. ledna 1927 v Olomouci. Sloužil Bohu v kláštorech v Olomouci, Plzni, Římě na Angeliku a u sv. Sabiny a nakonec v Uherském Brodě. V roce 1950 byl internován v Broumově. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání v Praze. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

12. března 1990

zemřel v motolské nemocnici v Praze bratr spolupracovník **Petr František Zabořil**. Narodil se 20. července 1910 v Rakové u Prostějova, sliby složil 11. března 1941 v Olomouci. Dlouhá léta sloužil Bohu v pražském konventu. Byl internován v Broumově, pak pracoval na nucených pracích u PTP. Po propuštění se vrátil do Prahy, pracoval v civilním zaměstnání. Po roce 1968 vypomáhal až do své smrti při kostele sv. Jiljí. Zemřel po krátké těžké nemoci. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

13. března 1990

zemřel v Kadani **P. Rosarius Antonín Petr**. Narodil se 1. ledna 1915 v Náchodě, sliby složil 29. září 1934 v Olomouci. Studoval v Olomouci, kde 15. října 1939 přijal kněžské svěcení. Ve studiu pak pokračoval v Římě a v Le Saulchoir v Belgii. Poté působil na řádovém učilišti v Olomouci, později v Praze. V roce 1950 byl internován v Broumově, Želivě, Oseku a v Králíkách. Po propuštění z internace pracoval jako stavební dělník v Náchodě, později jako kostelník u sv. Jiljí v Praze a údržbář v Ústavu sociální péče ve Svitavách, kde byl současně duchovním správcem řádových sester. Jako duchovní správce sester sv. Karla Boromejského působil rovněž v Božicích u Znojma. V posledních patnácti letech svého života vedl duchovní správu sester dominikánek v Kadani. Je pohřben v řádovém hrobě v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

16. března 1425

zemřel Leonardo Dati, 25. magistr řádu (1414–1425).

Ať odpočívá v pokoji.

21. března 2005

zemřel v Lanškrouně **P. Gabriel Jan Souček**. Narodil se 25. prosince 1921 v Libici nad Doubravou u Chotěboře. V roce 1942 maturoval na Státním reálném gymnáziu v Chotěboři a téhož roku vstoupil do kněžského semináře v Hradci Králové. Mezitím došlo i jeho řeholní povolání, a tak v roce 1946 vstoupil v Olomouci do řádu. O rok později, 28. září, složil řeholní sliby a 17. prosince 1949 přijal kněžské svěcení. V roce 1950 byl s ostatními řeholníky olomouckého konventu internován v Broumově a později byl odveden k PTP. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání. Během komunistické totality směl veřejně sloužit pouze v letech 1969–1973 jako kaplan u sester dominikánek v Broumově. Pak mu byl znovu odebrán státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti a až do roku 1989 nesměl tuto činnost veřejně vykonávat. Po pádu totality zůstal ze zdravotních důvodů ve svém bytě v Lanškrouně a vypomáhal kněžím v Lanškrouně a v širokém okolí. Na vlastní přání je pohřben na hřbitově v Lanškrouně.

Ať odpočívá v pokoji.

23. března 1999

zemřel **P. Dr. Anselm Vladimír Hronek**. Narodil se 27. května 1923 v Nitře na Slovensku. Vystudoval reálné gymnázium v Třebíči a po maturitě vstoupil do řádu. 28. září 1943 složil v Praze řeholní sliby a pokračoval ve studiu na generálním studiu v Olomouci. Dne 29. května 1948 přijal v Olomouci kněžské svěcení a připravoval se k získání lektórátu. O dva roky později byl s ostatními řeholníky odvezen do internačního kláštera v Broumově, pak prošel vojenskou službou u PTP v Komárně. Po propuštění pracoval jako zřízenec v brněnské nemocnici a při zaměstnání vystudoval zdravotní školu, obor zdravotní laborant. V roce 1968 emigroval do Německa a působil v konventu sv. Alberta ve Walberbergu u Kolína nad Rýnem. Jako specialista hematolog pracoval v Nemocnici Panny Marie v Brühlu. Svou kněžskou službu vykonával v Kolíně nad Rýnem a ve Walberbergu. Prožitá léta v komunistickém Československu zanechala stopy na jeho zdravotním stavu. S přibývajícím věkem se stále více objevovaly deprese a stálý vnitřní neklid. Bojoval proti tomu silou své inteligence. Je pohřben ve Walberbergu.

Ať odpočívá v pokoji.

26. března 1909

zemřel v pražském konventu **P. Teofil Hrozek**. Narodil se 22. června 1849 v Citově u Přerova na Moravě, sliby složil 7. listopadu 1870 ve Štýrském Hradci. Studoval ve Štýrském Hradci, kde byl 25. července 1874 vysvěcen na kněze. Působil jako kazatel v Košicích, kazatel, kaplan a katecheta v Praze, kazatel v Olomouci, Uherském Brodě a Litoměřicích. Je pohřben v řádovém hrobě v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

28. března 2014

zemřela ve Znojmě sestra **Marie Zdislava Helena Černá**. Narodila se 19. října 1923 v Tachlovicích u Prahy. V Praze poznala bratry dominiány a v touze po řeholním životě se v roce 1946 připojila k čekatelkám obnovujícím větev kontemplativních mnišek dominikánek v naší vlasti. Sliby složila v klášteře v Ústí nad Labem dne 1. května 1949, slavné sliby v soustředovacím klášteře v Broumově dne 30. dubna 1955. S komunitou prošla všechna místa nuceného pobytu. Zpracovala řádovou historii, překládala z cizích jazyků, vyšívala a vypomáhala při různých domácích pracích. V posledním období svého života snášela s odevzdaností do Boží vůle tělesnou slabost a nemoci. Pohřbena je ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji!

30. března 1968

zemřel v Domově důchodců v Milešově u Litoměřic bratr spolupracovník **Marian Červený**. Narodil se 19. dubna 1879 v Havřicích u Uherského Brodu, sliby složil 27. září 1905 ve Štýrském Hradci. Sloužil Bohu v Litoměřicích, Štýrském Hradci, Olomouci, Znojmě, Třeboni a nakonec opět v Litoměřicích. Když byly do litoměřického kláštera přestěhovány mnišky, zůstal bratr Marian v Litoměřicích a pečoval o klášterní zahradu. 27. září 1950 byly mnišky odvezeny do Bohosudova. Bratr Marian v klášteře zůstal, nejprve s P. Metodějem Habáněm a dvěma kleriky, a pak sám. Žil při klášteře ve velmi chudých podmínkách. Ke konci života byl převezen do Domova důchodců v Milešově u Litoměřic, kde zemřel. Je pohřben na místním hřbitově v Milešově.

Ať odpočívá v pokoji.

30. března 1993

zemřel v Popradě na Slovensku **P. Henrich Štefan Kulha**. Narodil se 5. srpna 1929, vystudoval pedagogickou fakultu a působil jako učitel. Do řádu vstoupil tajně v roce 1977 a řeholní sliby složil 11. března 1979. Na kněze byl tajně vysvěcen 21. října 1983. Teprve po pádu komunistické totality směl veřejně vystoupit jako kněz a řeholník. Pro nemoc zůstal ve svém bytě a vypomáhal v Popradě a okolí v duchovní správě. Je pohřben v Brestove.

Ať odpočívá v pokoji.

31. března 1919

zemřel v Olomouci **P. Lect. Reginald Volek**. Narodil se 14. března 1887 v Praze, sliby složil 24. září 1905 v Olomouci. Studoval na řádových učilištích v Olomouci a Düsseldorfu. Dne 10. srpna 1910 přijal v Kolíně nad Rýnem kněžské svěcení. Po návratu do vlasti vyučoval na provinčním studiu v Olomouci filosofii. V roce 1918 byl jmenován novicmistrem a současně vyučoval morálku a rétoriku. Byl to člověk na vysoké úrovni duchovní i intelektuální. Zemřel náhle ve věku 32 let. Je pohřben v řádové hrobce v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

31. března 1971

zemřel Michael Browne, 81. magistr řádu (1955–1962) a kardinál.

Ať odpočívá v pokoji.

31. března 1921

zemřel v Uherském Brodě **P. Dalmác Hones**. Narodil se 25. března 1864 v Suchonicích na Moravě, sliby složil 24. září 1885 v Olomouci. Studoval na řádovém studiu ve Vídni, kde 25. července 1889 přijal kněžské svěcení. V roce 1890 byl asigován do Prahy, kde působil jako katecheta a kaplan, od roku 1896 byl kazatelem v Uherském Brodě. Zde byl na konci roku 1908 zvolen převorem. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

2. dubna 1942

zemřel v pražském konventu bratr spolupracovník **Marek Přichystal**. Narodil se 22. února 1863 ve Vysoké na Moravě, sliby složil 13. dubna 1893 v Olomouci. Sloužil Bohu v Olomouci, Šoproni, Znojmě, Litoměřicích, Retzu, Plzni, Uherském Brodě, Ústí nad Labem, Košicích a Praze. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

2. dubna 1943

zemřel v koncentračním táboře v Osvětimi **P. Aleš Bouz**. Narodil se 6. září 1898 v Praze na Žižkově. Vstoupil do řádu a 31. prosince 1916 složil v Olomouci řeholní sliby. Studoval v Olomouci a Římě a 10. září 1922 přijal v Praze u sv. Jiljí kněžské svěcení. Působil v Litoměřicích, Třeboni a dlouhá léta v Plzni. V letech 1934–1937 byl představeným plzeňské komunity. V roce 1937 dostal dovolení k sekularizaci, aby mohl jako diecézní kněz podporovat své sourozence. Působil v Třeboni, kde založil společenství třetího řádu sv. Dominika. Sám měl dovoleno nosit řeholní roucho. Pro svá neohrožená slova při dušičkovém kázání v roce 1942 byl gestapem zatčen a vězněn v Českých Budějovicích, na Pankráci a pak v Osvětimi, kde zemřel oficiálně na úplavici, neoficiálně na následky bití. Jeho tělo bylo spaleno.

Ať odpočívá v pokoji.

3. dubna 2007

zemřel v hospici v Brně ve věku 54 let **P. Jacek Jaroslav Horák**. Narodil se 26. srpna 1952 v Kroměříži. Vyučil se malířem písma a lakýrníkem, později vystudoval večerně gymnázium. V letech 1985–1992 byl zaměstnán jako kostelník a údržbář při generální opravě kostela sv. Vršily v Praze. Během této doby vystudoval teologii na tajném řádovém učilišti. Řeholní sliby složil 8. prosince 1988, kněžské svěcení přijal 29. září 1994. Působil v kláštorech v Praze, Znojmě, Olomouci a Uherském Brodě. Je pohřben v Kyselovicích.

Ať odpočívá v pokoji.

4. dubna 1929

zemřel v nemocnici v Olomouci na následky chřipky **P. Vojtěch Stárek**. Narodil se 5. února 1898 v Kloboukách v Brna. Vystudoval gymnázium v Brně a pak vstoupil v Olomouci do řádu. Dne 8. září 1916 složil sliby a 25. července 1920 přijal v Olomouci kněžské svěcení. V letech 1921–1922 studoval v Římě. Po návratu byl několik let submagistrem noviců a kleriků v Olomouci. V klášterním kostele sloužil jako varhaník a ředitel kůru, s nadšením usiloval o obrodu kostelního zpěvu. Působil rovněž jako učitel chorálu a liturgie. Věnoval se také katechetické službě na měšťance v Hodolanech. Byl činný i literárně – přeložil Klugovu knihu *Věčná tesknota*, napsal řadu článků do *Růže dominikánské* a dalších časopisů. Na žádost příbuzných byl pohřben do rodinného hrobu v Brně.

Ať odpočívá v pokoji.

8. dubna 1962

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Štěpán Josef Urban**. Narodil se v Bušíně na Moravě 27. června 1892, sliby složil 20. června 1928 v Olomouci. Sloužil Bohu v Olomouci, Litoměřicích, Ústí nad Labem, v Římě u sv. Sabiny, v Praze a Znojmě. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl odvezen do internačního kláštera v Broumově. Po propuštění z internace pracoval v civilním zaměstnání a pak odešel do Charitního domova na Moravci. Je pohřben na místním hřbitově na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

8. dubna 1348

zemřel Garin de Gy, 19. magistr řádu (1346–1348).

Ať odpočívá v pokoji.

9. dubna 1953

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Jiří František Čtvrtlík**. Narodil se 13. října 1880 v Bohuňovicích na Moravě, sliby složil 11. února 1909 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím jako kuchař v Plzni, Litoměřicích a Praze. Za 1. světové války musel nastoupit na frontu, v roce 1915 se dostal do ruského zajetí a zbytek války prožil v zajateckém táboře na Sibiři. Po návratu do vlasti působil ve Znojmě, Litoměřicích, Uherském Brodě a Košicích. V roce 1939 byl asignován do Prahy a pracoval pak jako hospodář na klášterním statku v Kluckých Chvalovicích. Poslední léta do roku 1950 pracoval ve Znojmě a Plzni. S ostatními bratry byl v roce 1950 internován v Broumově, a protože mu bylo už sedmdesát let, byl nakonec převezen do Charitního domova na Moravci. Je pohřben na místním hřbitově na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

10. dubna 1985

zemřel v nemocnici v Trenčíně **P. František Jánsky**. Do řádu vstoupil tajně v době komunistické totality jako kněz nitranské diecéze. Řeholní sliby složil v roce 1982. Velmi obětavě a svatě sloužil ve farnosti Nová Ves nad Váhom. Provincie do něj vkládala velké naděje, očekávala, že přispěje k rozšíření dominikánské rodiny na Slovensku. Pán však rozhodl jinak. Fr. František je pohřben v Nové Vsi nad Váhom.

Ať odpočívá v pokoji.

12. dubna 1327

zemřel Aymericus Giliani, 12. magistr řádu (1304–1311).

Ať odpočívá v pokoji.

14. dubna 1983

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Pavel Mikéska**. Narodil se 5. června 1910 v Nové Vsi na Moravě, sliby složil 29. dubna 1935 v Olomouci. Působil v Olomouci, Znojmě a v Praze jako vrátný. V roce 1950 byl internován v broumovském klášteře. Po propuštění se vrátil do Prahy a pracoval zde až do smrti u Dopravních podniků. Je pohřben ve svém rodišti v Nové Vsi na Moravě.

Ať odpočívá v pokoji.

16. dubna 1957

zemřel v Litoměřicích **P. Albert Josef Škrabal**. Narodil se 5. dubna 1879 v Babicích u Uherského Hradiště. Studoval gymnázium v Uherském Hradišti a po maturitě vstoupil do řádu. Řeholní sliby složil 25. září 1899, studoval ve Štýrském Hradci a tam byl 24. července 1904 vysvěcen na kněze. Působil jako submagistr noviců a kazatel v Olomouci, kazatel a zpovědník v Litoměřicích a pak jako kaplan v Praze. Byl redaktorem *Růže dominikánské*. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl pro své stáří ponechán na svobodě při klášterním kostele sv. Jiljí, aby zde zajišťoval duchovní správu. Po nástupu nového faráře odešel do Litoměřic k sestřám zdislávkám, kde zemřel. Je pohřben v řádové hrobce v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

16. dubna 1967

zemřel v Horních Poustevnách **P. Vincenc Jan Straňák**. Narodil se 22. května 1894 v Nivnici u Uherského Brodu, sliby složil 8. září 1915 v Olomouci, na kněze byl vysvěcen 5. července 1919 v Olomouci. Působil jako submagistr noviců a kleriků v Olomouci, byl kooperátorem a katechetou v Třeboni, prefektem juvenátu a farářem v Praze, kazatelem v Uherském Brodě a kaplanem v Plzni. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl internován v Broumově. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání a pak přijal místo kaplana řeholních sester v Horních Poustevnách. Je pohřben ve svém rodišti v Nivnici.

Ať odpočívá v pokoji.

21. dubna 1988

zemřel na Moravci **P. ThDr. Reginald Vincenc Dacík**. Narodil se 21. ledna 1907 v Uherském Brodě. Studoval na arcibiskupském gymnáziu v Praze a bydlel v juvenátě pražských dominikánů. Vstoupil do řádu v Olomouci a 28. září 1926 složil řeholní sliby. Studia zahájil na řádovém učilišti v Olomouci a po slavných slibech v roce 1929 byl poslán studovat na Angelikum do Říma. V Římě 28. června 1931 přijal kněžské svěcení a 8. července 1933 promoval na doktora teologie. Po návratu z Říma v roce 1934 vyučoval dogmatiku a eklesiologii na řádovém učilišti v Olomouci. Uspořádal olomoucké studium podle stávajících církevních a řádových předpisů a byl jmenován sekretářem studia. Aktivně se podílel na vydavatelské a překladatelské činnosti, byl redaktorem časopisu *Na hlubinu*. Napsal mnoho knih z různých oborů teologie a nespočet článků. V letech 1940–1946 byl převorem v Praze. Poté opět vyučoval dogmatiku v Olomouci. Dne 26. července 1951 byl zadržen při pokusu o emigraci a odsouzen za údajnou velezradu a špionáž na devatenáct let vězení. Prošel věznicemi v Olomouci, Praze v Ruzyni a na Pankráci, Kolíně, Plzni na Borech a na Mírově. Po propuštění v roce 1960 se uchýlil k příbuzným a pracoval jako dělník v továrně Fruta v Uherském Brodě. Od 1. prosince 1965 působil jako duchovní správce sester sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě. V roce 1973, kdy mu byl odebrán státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti, se vrátil k příbuzným do Uherského Brodu. Zde žil do roku 1984, kdy musel pro nemoc odejít do kněžského domova na Moravci. Zemřel na Moravci a byl pohřben v řádovém hrobě v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

21. dubna 1546

zemřel Juan García de Loaysa, 39. magistr řádu (1518–1524) a kardinál.

Ať odpočívá v pokoji.

28. dubna 1978

28. dubna 1978 zemřela sestra **Marie Rafaela Marta Skarabellová**. Narodila se roku 1914 ve Frýdku. S přerušením studia během války vystudovala medicínu, poté působila v nemocnici u Alžbětinek. Když se po válce začala utvářet komunita mnišek, odjela sestra Marta na měsíční pobyt do kláštera v Bologni, a rozhodla se pro kontemplativní způsob života. V Čechách však nenalezla fungující klášter, ale jen formující se komunitu, vrátila se tedy do světa a pokračovala v lékařské praxi, s nadějí na pozdější život v řádné klauzuře. Onemocněla však rakovinou a po poradě s otcem Vítem Benešem jí bylo dovoleno složit slavné sliby „In articulo mortis“ bez jakéhokoliv předchozího zkušebního období jako externí sestra. Pohřbena je ve Frýdku.

Ať odpočívá v pokoji.

29. dubna 2004

zemřel v Košicích **P. Rafael Gregor Lexmann**. Narodil se 8. března 1910 v Bobotách u Bánoviec nad Bebravou. Po gymnaziálním studiu v Trenčíně a Košicích, vedený příkladem svého rodného bratra, vstoupil do řádu v Olomouci, kde 30. října 1930 složil řeholní sliby. Po ukončení studia na provinčním studiu v Olomouci přijal 5. července 1935 kněžské svěcení. K doplnění studia absolvoval ještě v Praze důstojnickou školu pro duchovní v záloze. V letech 1937–1938 se ve Znojmě připravoval na poslání lidového misionáře. Dne 4. října 1938 odešel s P. Martinem Furmanem do Trenčína, kde založili řeholní dům při kostele sv. Anny. Organizoval lidové misie na Slovensku. V letech 1943–1945 působil na Ukrajině jako duchovní slovenské armády s hodností nadporučíka. V roce 1949 byl obviněn z protistátní činnosti, podařilo se mu však uniknout zatčení. Nakonec byl zadržen v Domažlicích, když se neúspěšně pokusil překročit státní hranice. Byl odsouzen na šest let vězení. Trest si odpykal v několika pověstných věznicích a v uranových dolech v Jáchymově. Po propuštění na svobodu v roce 1955 pracoval jako horník a vystřídal několik civilních zaměstnání. Ke konci totality působil deset let u sester dominikánek v Dunajské Lužné. V roce 1990 se stal převorem v nově zřízeném dominikánském konventu v Bratislavě na Kalvárii. Po ukončení kadence působil v Košicích, ve Zvolenu a nakonec opět v Košicích. Zemřel jako nejstarší člen Slovenské dominikánské provincie. Pohřben je v Košicích.

Ať odpočívá v pokoji.

1. května 1957

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Václav František Krajča**. Narodil se 27. května 1878 v Uherském Brodě, sliby složil 13. října 1904 v Uherském Brodě. Sloužil Pánu v Uherském Brodě, Olomouci a Litoměřicích. Za 1. světové války musel nastoupit na frontu, odkud se vrátil v roce 1919 do Uherského Brodu. Pracoval pak ještě v Košicích a Litoměřicích. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl s ostatními bratry internován v Broumově, pro své vysoké stáří byl však v roce 1951 převezen do Charitního domova na Moravci. Je pohřben na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

1. května 1972

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Gabriel Vojtěch Bureš**. Narodil se 2. června 1910 v Ptení u Prostějova, sliby složil 30. června 1928 v Praze. Pracoval v klášterech v Praze, v Římě na Angeliku, Plzni a Uherském Brodě. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl internován v Broumově. Po propuštění odešel do Prahy a pracoval v civilním zaměstnání. V roce 1968 s velkou nadějí pomáhal při obnovování řeholního života u sv. Jiljí v Praze. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

2. května 1925

zemřel Ludwig Theissling, 77. magistr řádu (1916–1925).

Ať odpočívá v pokoji.

4. května 1971

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Reginald Jan Trunda**. Narodil se 7. prosince 1895 v Protivanově na Moravě, sliby složil 2. ledna 1935 v Olomouci. Sloužil Pánu Bohu v Olomouci a v Praze. V roce 1950 byl internován s ostatními řádovými spolubratry v Broumově, po propuštění pracoval v civilním zaměstnání a na stáří odešel do Charitního domu na Moravci. Je pohřben na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

5. května 1928

zemřel v Uherském Brodě bratr spolupracovník **Adam Brychta**. Narodil se 13. září 1864 ve Zvolenovicích u Telče na Moravě, sliby složil 20. prosince 1893 v Olomouci. Sloužil Pánu Bohu v Olomouci a od roku 1895 až do své smrti v Uherském Brodě jako sakristán a varhaník. Je pohřben v řádovém hrobě v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

6. května 1669

zemřel Giovanni Battista de Marinis, 57. magistr řádu (1650–1669).

Ať odpočívá v pokoji.

11. května 1936

zemřel v nemocnici v Českých Budějovicích **P. Ignác Hykede**. Narodil se 24. července 1883 v Leštině na Moravě, vystudoval gymnázium v Olomouci. V roce 1901 vstoupil v Olomouci do řádu a 5. září 1902 složil řeholní sliby. Začal studovat filosofii na řádovém učilišti v Grazu a po obnově provincie v roce 1905 pokračoval ve studiu teologie v Olomouci. V roce 1906 byl poslán na studia do Lovaně v Belgii, kde po třech letech získal lektorát teologie. Dne 25. srpna 1907 přijal v Olomouci kněžské svěcení. V roce 1909 byl poslán do Říma na speciální dvouleté biblické studium. Po návratu ze studií o něj projevil zájem univerzita v Oxfordu a nabídla mu místo profesora. Byl však poslán do duchovní správy. V letech 1912–1925 působil v Plzni s výjimkou let 1918–1921, kdy byl převorem v Uherském Brodě. V letech 1922–1925 byl představeným plzeňské komunity. Dne 29. srpna 1925 byl jmenován představeným nově vytvořené komunity v Třeboni a současně působil jako kaplan, kazatel a zpovědník. Dne 1. února 1927 byl jmenován administrátorem farnosti v Třeboni, později děkanem. Působil jako katecheta, promotor růžence, zpovědník anglických panen ve Štěkni a sester sv. Karla Boromejského v Třeboni a věnoval se lidovým misíím. Přivedl do řádu mnoho mladých lidí. Z treboňského kláštera chtěl vytvořit misijní centrum pro celé jižní Čechy. Zrušení kláštera magistrem řádu Gillemem v roce 1935 pro něj bylo těžkou ranou. Přestože řád miloval, zvažoval, zda jej opustit a zůstat u své práce. Toto dilema za něj vyřešila Boží prozřetelnost. Těžce onemocněl a po několikaměsíční hospitalizaci zemřel. Pohřben je v Třeboni.

Ať odpočívá v pokoji.

13. května 1916

zemřel ve Znojmě **P. Rafael Lakosil**. Narodil se 23. listopadu 1861 v Bzenci na Moravě. Gymnázium vystudoval v Olomouci a zde vstoupil do řádu. Řeholní sliby složil 24. října 1884 v Olomouci. Studoval na řádovém učilišti ve Vídni, kde také 29. ledna 1888 přijal kněžské svěcení. Působil jako kaplan v Praze, kazatel a katecheta v Olomouci a Řepčíně, Uherském Brodě, Košicích a Znojmě. Neúnavně pracoval ve znojemské nemocnici. Je pohřben v řádovém hrobě ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

16. května 2002

zemřela ve Znojmě sestra **Marie Kateřina Alžběta Baková**. Narodila se 9. listopadu 1906 v Hencovciach u Vranova nad Toplou na východním Slovensku. V roce 1923 vstoupila do kongregace sester dominikánek, kde mnoho let vykonávala službu vrátné. V roce 1946 přestoupila do právě zakládaného kláštera mnišek ve Velkém Březně. Slavné sliby složila 30. dubna 1948 v Ústí nad Labem a byla jmenována novicmistrovou. 28. srpna 1950 byla zvolena převorkou a tuto funkci zastávala dlouhých 40 let. S komunitou prošla všechna místa nuceného pobytu, Bohosudov, Broumov, Osek u Duchcova a Moravec. Pohřbena je ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

16. května 1450

zemřel Pierre Rochin, 27. magistr řádu (1450).

Ať odpočívá v pokoji.

18. května 1985

zemřel na Moravci **P. Jaroslav Josef Frk**. Narodil se 19. ledna 1912 v Třebešicích u Vlašimi, po gymnaziálních studiích vstoupil do řádu a 28. září 1932 složil v Olomouci řeholní sliby. Studoval na řádovém učilišti v Olomouci a 4. července 1937 byl v olomoucké katedrále vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan v Plzni, později jako farář a podpřevor ve Znojmě. V roce 1950 byl internován v Želivě, po propuštění pracoval jako účetní v Mikulově. V roce 1966 se směl vrátit do duchovní správy jako kaplan v Jemnici a v roce 1968 nastoupil jako farář při řádovém kostele sv. Kříže ve Znojmě. S velkou nadějí spolupracoval při obnovování zdejší řeholní komunity. V roce 1980 těžce onemocněl a musel být převezen do Charitního domova na Moravci. Je pohřben v řádovém hrobě ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

19. května 1972

zemřel v Buchlovicích **P. Ludvík Antonín Kašpárek**. Narodil se 12. ledna 1906 ve Starém Městě u Uherského Hradiště, sliby složil 29. září 1928 v Olomouci. Studoval na řádovém studiu v Olomouci, kde byl 29. června 1933 vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan v Praze, Plzni, jako kazatel v Uherském Brodě a později jako farář ve Znojmě. V roce 1950 byl internován v Broumově. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání, později se stal duchovním správcem sester dominikánek v Buchlovicích. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

21. května 1910

zemřel ve znojemském konventu **P. Konstanc Procházka**. Narodil se 24. března 1832 ve Vémyslicích na Moravě, sliby složil 25. března 1854 ve Znojmě. Studoval v Litoměřicích, kde 25. července 1857 přijal kněžské svěcení. Hned jako novokněz nastoupil do znojemského kláštera, kde prožil většinu svého řeholního života. Působil jako katecheta a kaplan, od roku 1875 jako farář a v letech 1880–1902 jako převor. Jen krátké období prožil v Retzu a Litoměřicích. V roce 1903 byl pro stáří a nemoc uvolněn z funkce faráře a na ocenění za dlouholeté služby byl jmenován generálním kazatelem. V roce 1908 byl znovu zvolen převorem ve Znojmě. Zemřel jako aktuální převor znojemský a je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

22. května 1981

zemřela na Moravci sestra **Marie Agata Anna Poláková**. Narodila se 19. června 1894 v Jakubově u Malacek na Slovensku. V roce 1911 vstoupila k sestřám Uršulinkám v Bratislavě. V roce 1948, po vyřízení všech náležitostí, přestoupila do kláštera mnišek v Ústí nad Labem. Slavné sliby složila 26. dubna 1950 v Litoměřicích. Téhož roku byla z nařízení vlády donucena odejít spolu s ostatními sestrami do Bohosudova, dále do Broumova, odtud po 19 letech, v roce 1970, do Oseka u Duchcova a nakonec v roce 1974 na Moravec. V roce 1980 sestra Agata vážně onemocněla a zcela oslepla. Pochována byla na Moravci. Roku 1990 byly její ostatky přeneseny do společného hrobu ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

23. května 1916

zemřel v Praze **P. Cyril Grebeníček**. Narodil se 17. ledna 1864 v Jalubí u Uherského Hradiště, sliby složil 6. září 1886 v Olomouci. Studoval ve Vídni, kde 25. července 1890 přijal kněžské svěcení. Působil jako kaplan v Praze a pak jako kaplan a později farář ve Znojmě. V roce 1912 byl zvolen převorem v Uherském Brodě. Po skončení úřadu byl asignován do Litoměřic jako kazatel. V roce 1915 na žádost českobudějovického biskupa Hůlky přišli dominikáni opět do Českých Budějovic. Biskup jim dal nově postavený kostel sv. Jana Nepomuckého na Lineckém předměstí s farou. Fr. Cyril byl prvním, kdo do Českých Budějovic přišel. Krátce na to se musel ze zdravotních důvodů vrátit do Prahy, kde brzy zemřel. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

25. května 1954

zemřel v sanatoriu ve Vizovicích bratr spolupracovník **Ivan Antonín Ondra**. Narodil se 12. ledna 1896 v Pakraci v Jugoslavii. Vstoupil do řádu v české provincii a 20. února 1923 složil v Olomouci řeholní sliby. Působil v Olomouci, Litoměřicích, v letech 1928–1939 v Zagrebu v dalmatské provincii, pak v Plzni, Uherském Brodě a Praze. V roce 1950 byl s ostatními řeholníky internován v Broumově, a pak byl pro nemoc převezen do vizovického sanatoria. Je pohřben ve Vizovicích.

Ať odpočívá v pokoji.

25. května 1955

zemřel v Retzu v Rakousku **P. Amand Jan Dlapka**. Narodil se 23. června 1892 ve Znojmě, sliby složil 11. září 1912 v Olomouci, na kněze byl vysvěcen 5. července 1916 v Olomouci. Působil jako kazatel v Olomouci a Litoměřicích. V letech 1927–1930 byl převorem v Ústí nad Labem a v letech 1930–1936 převorem v Chebu. Po skončení kadence byl asignován do kláštera ve Znojmě, kde působil jako kaplan, zpovědník a ředitel třetího řádu. Po 2. světové válce byl jako občan německé národnosti odsunut do Rakouska. Působil v Retzu, kde také zemřel. Je pohřben v Retzu.

Ať odpočívá v pokoji.

25. května 1650

zemřel Niccolò Ridolfi, 55. magistr řádu (1629–1642).

Ať odpočívá v pokoji.

26. května 1923

zemřel v Uherském Brodě **P. Augustin Kadlec**. Narodil se 1. ledna 1865 v Loučanech u Olomouce, sliby složil 24. září 1884 v Olomouci a kněžské svěcení přijal 24. července 1888 ve Vídni. Působil jako zpo-
vědník v Litoměřicích, kaplan a redaktor *Růže dominikánské* v Praze. Od roku 1896 byl předsedou spolku Růžencová výrobná. V roce 1898 byl zvolen převorem v Uherském Brodě. Po skončení kadence působil jako kazatel a katecheta v Litoměřicích. Poslední období svého života byl kazatelem v Uherském Brodě. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

26. května 1984

zemřel v nemocnici v Olomouci **P. ThDr. Antonín František Čala**. Narodil se 4. července 1907 ve Všemině u Valašských Klobouk. Gymnázium vystudoval u jezuitů v Praze-Bubenči. Vstoupil do řádu a 29. září 1928 složil v Olomouci řeholní sliby. V Olomouci započal studia filosofie, poté pokračoval studiem teologie v Saulchoir v Belgii a dokončil je v Římě. Zde přijal 2. července 1933 kněžské svěcení. Dne 17. srpna 1935 získal na římském Angeliku doktorát teologie. Po návratu ze studií vyučoval na řádovém studiu v Olomouci etiku, sociologii a dějiny filosofie. Za 2. světové války vyučoval teologii také v arcibiskupském semináři v Olomouci. V letech 1937–1943 byl olomouckým převorem. Po likvidaci klášterů byl internován v Želivě. Po propuštění v roce 1954 pracoval v Lesním závodě v Zábřehu na Moravě a v roce 1971 přijal místo duchovního správce sester dominikánek ve Víceměřicích. Když sestry musely svůj klášter ve Víceměřicích v roce 1982 opustit, odešel k příbuzným do Všeminy. Spolupracoval na překládání dokumentů 2. vatikánského koncilu a jejich vydávání. Zasloužil se o zavedení a zvelebení nových liturgických zpěvů. Je pohřben v rodišti ve Všemině.

Ať odpočívá v pokoji.

28. května 1945

zemřel ve znojenském konventu **P. Řehoř Kaplan**. Narodil se 4. října 1872 v Lysé nad Labem, sliby složil 15. září 1893 v Olomouci. Studoval ve Štýrském Hradci a ve Vídni. Na kněze byl vysvěcen 18. července 1897 ve Štýrském Hradci. Na počátku svého kněžského působení krátce pracoval ve Frýsachu v Korutansku, pak až do své smrti žil a pracoval ve Znojmě. Působil zde jako katecheta, kaplan, farář, podpřevor i převor. O jeho lásce ke znojenskému klášteru svědčí jeho historická studie o znojenském klášteře, kterou vydal knižně pod názvem *Paměti dominiánského kláštera ve Znojmě*. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

28. května 2013

zemřel v klášteře v Olomouci **P. MUDr. Mikuláš Ota Buzický**. Narodil se v Písku 29. března 1962. Po gymnáziu vystudoval obor všeobecné lékařství na lékařské fakultě v Plzni. Po promoci v roce 1987 působil jako lékař v Písku a následně v Olomouci. Do řádu vstoupil v srpnu 1989. Po ročním noviciátu složil sliby a začal studovat na CMTF UP v Olomouci. Po třech letech studium přerušil a odešel pracovat jako lékař do misíí v Keni. Byl asigován v dominikánském konventu v Nairobi. Zde se rozhodl neobnovit řeholní sliby a po jejich vypršení přestal být členem řádu. Po návratu do Čech v roce 1995 sloužil několik let jako lékař záchranné služby. V roce 2001 strávil několik měsíců v jižním Sudánu, kde pomáhal zakládat slovenskou nemocnici. Tam doznělo jeho rozhodnutí požádat o znovupřijetí do řádu a stát se knězem. 28. února 2003 přijal hábit sv. Dominika a po zkráceném noviciátu složil sliby 28. srpna 2003. Začal znovu studovat na CMTF UP v Olomouci, teologická studia dokončil v Toulouse. Na kněze byl vysvěcen 9. srpna 2008. Po svěcení působil v konventu v Olomouci, kde se obětavě věnoval zvláště rodinám a nemocným. V roce 2011 mu byla diagnostikována rakovina v neléčitelném stadiu. Navzdory tomu dále sloužil věřícím. Svou nemoc trpělivě snášel až do konce s odevzdaností do Boží vůle. Pohřben je v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

2. června 1909

zemřel v Rusku v Petrohradě **P. Metoděj Macháček**. Narodil se 27. prosince 1862 v Poličné na Moravě. Gymnázium studoval ve Valašském Meziříčí a od roku 1883 začal studovat v Praze na právnické fakultě. V roce 1885 vstoupil do řádu a 6. září 1886 složil v Olomouci řeholní sliby. Studoval ve Vídni, kde 25. července 1890 přijal kněžské svěcení. Působil jako kazatel ve Frýsachu, Košicích, kde založil klášter sester dominikánek se sirotčincem, a v Uherském Brodě. V roce 1901 byl vyslán představenými do Petrohradu jako apoštolský misionář. V Petrohradě založil sirotčinec. Je pohřben v Petrohradě.

Ať odpočívá v pokoji.

6. června 1939

utonul v řece Berounce v Řevnicích bratr spolupracovník **Ivan Pittner**. Narodil se 9. února 1918, sliby složil 16. února 1939 v Praze. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

6. června 2000

zemřel v nemocnici v Olomouci **P. Jiljí Vladimír Příkaský**, olomoucký převor. Narodil se 30. prosince 1955 v Městečku Trnávce, pocházel z nevěřící rodiny. Vyučil se číšníkem, později dokončil středoškolské vzdělání. Po maturitě byl zaměstnán jako lektor hudby v Praze. Zde konvertoval. V letech 1981–1984 sloužil jako kostelník u sv. Voršily v Praze a v letech 1985–1989 studoval na Bohoslovecké fakultě v Lito-měřicích. Dne 24. června 1989 přijal kněžské svěcení a rok působil jako kaplan na Svaté Hoře u Příbrami. Do řádu vstoupil 16. října 1989 a o rok později složil sliby. Od roku 1990 působil v Plzni nejprve jako kaplan při klášterním kostele, 23. března 1996 byl zvolen převorem v Plzni. Po ukončení převorátu v Plzni byl zvolen převorem v Olomouci. Je pohřben v řádové hrobce v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

7. června 1384

zemřel Simon de Langres, 21. magistr řádu (1352–1366).

Ať odpočívá v pokoji.

8. června 1930

zemřel v Plzni **P. Augustin Strnad**. Narodil se 12. října 1874 v Okříškách na Moravě, gymnázium vystudoval v Třebíči a pak vstoupil v Olomouci do řádu. Dne 25. září 1895 složil v Olomouci řeholní sliby a 22. července 1899 přijal ve Štýrském Hradci kněžské svěcení. Působil jako kazatel v Olomouci, kaplan ve Znojmě, Praze a Plzni. V letech 1915–1924 byl převorem ve Znojmě. Po ukončení třetí kadence byl assignován do Plzně a působil zde opět jako kaplan. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

8. června 1934

zemřel ve Znojmě **P. Kajetán Rischling**. Narodil se 7. prosince 1884 v Ústí nad Labem. Od dětství ministroval u dominikánů. V roce 1904 vstoupil do noviciátu. Byl však fyzicky slabý a měl dětský nevyvinutý hlas, proto nebyl připuštěn ke slibům. Vstoupil tedy do semináře v Litoměřicích. Vytrvalým úsilím si vycvičil hlas. Dne 16. července 1911 přijal kněžské svěcení a působil hlavně v České Lípě a ve Šluknově. Miloval řád sv. Dominika a stal se terciářem, ve Šluknově založil společenství třetího řádu. Znovu se pokoušel o vstup do řádu, ale narazil na odpor litoměřického biskupa. Teprve po válce, v roce 1918, vstoupil s dovolením řádového magistra znovu do řádu. Řeholní sliby složil 21. října 1919 ve Štýrském Hradci. Působil pak v Grazu a v Ústí nad Labem. V letech 1927–1933 byl převorem kláštera v Ústí nad Labem. V tomto období byl ústecký klášter opět připojen k české provincii. Fr. Kajetán se rozhodl v české provincii zůstat. Od roku 1928 se specializoval na lidové misie. Poslední rok svého života působil ve Znojmě jako ředitel lidových misí, kazatel a oblíbený zpovědník. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

8. června 1982

zemřel tragicky, sražen autem z kola, **P. PhDr. Atanáš Josef Šnobl**. Narodil se 3. prosince 1916 v Třeboni, sliby složil 13. listopadu 1939 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 2. července 1944 v Olomouci. Studoval na Karlově univerzitě v Praze, kde 19. prosince 1947 dosáhl doktorátu filosofie. Krátce pak působil v Olomouci. V roce 1950 byl internován v Želivě. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání a uchýlil se ke své vdané sestře do Poběžovic u Domažlic. Zde je i pohřben.

Ať odpočívá v pokoji.

10. června 1995

zemřela sestra **Marie Olívie Amálie Petříková**. Narodila se 5. listopadu 1894 v Dubu nad Moravou. Ve věku asi třiceti let vstoupila do Kongregace sester dominikánek. Toužila však po kontemplativním životě. V Řepčíně se setkala s P. Metodějem Habáněm, který si přál obnovu ženské kontemplativní větve řádu. V září 1941 začaly přípravy na zřízení ve Wolkerově vile na Svatém Kopečku u Olomouce. Sestra Olívie tuto iniciativu řídila. Připojilo se k ní pět dalších sester a v srpnu 1946 se stěhovaly do Velkého Března. Po osmi měsících se opět stěhovaly, a to do kláštera v Ústí nad Labem, kde se dočkaly oficiálního schválení. Sestra Olívie byla jmenována podpřevorkou. V roce 1950 přišlo stěhování do Litoměřic. Následovala snaha o zrušení řádů, sestra Olívie putovala spolu s ostatními do Bohosudova, Broumova, Oseka u Duchcova a na Moravec. Roku 1990 pak do kláštera bratří ve Znojmě. Ke konci života byla zcela nehybná, odkázaná na péči spolusester. Pohřbena je ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

11. června 1755

zemřel Antonin Bremond, 63. magistr řádu (1748–1755).

Ať odpočívá v pokoji.

12. června 1997

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Augustin Antonín Bůžek**. Narodil se 20. června 1912 v Landsbergu u Wroclavi ve Slezsku. Mládí prožíval v Čenkovicích ve východních Čechách. Do řádu vstoupil jako bratr laik v Olomouci, řádové sliby zde složil 1. ledna 1936. Působil v konventu sv. Jiljí v Praze a pak u Panny Marie Růžencové v Plzni. Obětavě vypomáhal při údržbě kláštera a kostela až do roku 1950, kdy byl s ostatními řeholníky násilně odvečen do koncentračního kláštera v Broumově. Po propuštění pracoval jako tovární dělník ve východních Čechách. Vyčerpán fyzicky i psychicky byl přijat do Charitního domova na Moravci. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

13. června 1973

zemřel v Brně **P. Bruno Vilém Matzner**. Narodil se 1. ledna 1915 v Brně, studoval v diecézním semináři v Brně a 5. července 1938 byl vysvěcen na kněze. S dovolením biskupa vstoupil do řádu, kde 29. září 1942 složil řeholní sliby. Působil jako katecheta v Plzni, Praze, Znojmě a Uherském Brodě. V roce 1950 byl internován v broumovském klášteře. Po propuštění byl zaměstnán jako varhaník ve farním kostele v Brně-Bystrci. Je pohřben v Brně na židenickém hřbitově.

Ať odpočívá v pokoji.

13. června 1699

zemřel Juan Tomás de Rocaberti, 58. magistr řádu (1670–1677).

Ať odpočívá v pokoji.

16. června 1594

zemřel Sisto Fabri, 50. magistr řádu (1583–1589).

Ať odpočívá v pokoji.

19. června 1944

zemřel v Litoměřicích bratr spolupracovník **Gilbert Kolbaba**. Narodil se 5. října 1860 v Hradci Králové, sliby složil 26. února 1892 v Litoměřicích. Sloužil Bohu v klášterech v Olomouci, Litoměřicích, Štýrském Hradci, Szombately v Maďarsku. Po obnovení české provincie v roce 1905 působil v klášterech v Ústí nad Labem a Litoměřicích. Je pohřben v řádové hrobce v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

19. června 1966

zemřel v nemocnici v Ružomberku **P. Bertrand Ludvík Húska**. Narodil se v Párnici na Slovensku 13. června 1897, sliby složil 24. září 1914, na kněze byl vysvěcen 13. prosince 1921 v Olomouci. Působil jako kaplan v Třeboni, kazatel a zpovědník v Ústí nad Labem, lidový misionář a katecheta v Košicích. V roce 1950 byl spolu s ostatními bratry internován v Podolinci, později pracoval v civilním zaměstnání. Je pohřben v Košicích.

Ať odpočívá v pokoji.

20. června 1389

zemřel Elias Raymond, 22. magistr řádu (1367–1380).

Ať odpočívá v pokoji.

20. června 1798

zemřel Baltasar de Quiñones, 65. magistr řádu (1777–1798).

Ať odpočívá v pokoji.

23. června 2009

zemřel v klášteře v Olomouci **P. Jan Maria Vianney Josef Hub**. Narodil se 2. dubna 1916 v Palačově na Moravě. Po maturitě na gymnáziu v Hranicích na Moravě nastoupil do semináře v Olomouci a 5. července 1942 přijal kněžské svěcení. Do roku 1951, kdy byl na tři roky odveden k jednotkám PTP, působil jako kaplan v duchovní správě. Po návratu působil ve farnostech v Olomouci, Prostějově a Sobotíně. 22. dubna 1959 byl za svá kázání a šíření duchovní literatury odsouzen ke dvěma a půl rokům vězení. Po propuštění na amnestii v roce 1960 pracoval jako dělník, zámečnický a svářeč. V roce 1967 byl znovu ustanoven do duchovní správy v olomoucké arcidiecézi. 19. března 1970 vstoupil do řádu a 4. srpna 1971 složil řeholní sliby do rukou otce Ambrože Svatoše. V roce 1990 byl ustanoven duchovním správcem sester dominikánek v Bojkovicích. Roku 2002 byl asignován do olomouckého konventu, kde strávil v péči bratří závěr svého života. Pohřben je v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji!

24. června 1933

zemřel v Litoměřicích **P. Bernard Lužný**. Narodil se 24. ledna 1870 v Nasobůrkách na Moravě, sliby složil 3. září 1890 v Olomouci. Studoval na řádovém studiu ve Vídni, kde byl 15. dubna 1894 vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan, duchovní správce v nemocnici a katecheta v Praze, od roku 1902 byl kazatelem a novicmistrem v Olomouci. V roce 1905 byl zvolen převorem v Uherském Brodě. Po ukončení úřadu byl asignován do Znojma, kde byl v roce 1910 zvolen převorem. Po ukončení kadence působil jako kazatel a katecheta a od roku 1923 i jako převor v Litoměřicích. Velký kus práce vykonal ve zpovědnici, byl oblíbeným zpovědníkem. Je pohřben v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

25. června 1480

zemřel Leonardo Mansueti, 31. magistr řádu (1474–1480).

Ať odpočívá v pokoji.

26. června 1989

zemřel v brněnské nemocnici **P. Jakub Antonín Zemek**. Narodil se 15. června 1914 ve Vlčnově, sliby složil 28. září 1932 v Olomouci a na kněze byl vysvěcen 4. července 1937. Působil jako kaplan v Plzni, kazatel a lidový misionář v Praze a Uherském Brodě. Za války pomáhal odbojářům a podílel se na ukrývání manželky generála Svobody. V roce 1946 byl zvolen převorem ve Znojmě. Dne 28. června 1948 byl zatčen a jako první z kněží byl 24. září 1948 odsouzen k 18 letům vězení. Byl obviněn, že jako znojemský převor organizoval převádění uprchlíků do Rakouska. Skutečným důvodem byl jeho nekompromisní postoj ke komunistickým nabídkám ke kolaboraci a odhalování podvodných machinací během voleb na Znojemsku. Prošel věznicemi v Plzni na Borech, na Mírově, Pankráci, v Ilavě, Leopoldově a Valdicích. Svůj nekompromisní postoj si zachoval i během věznění a byl za to mnohokrát trestán. Na svobodu byl propuštěn při amnestii v květnu 1960. Pracoval pak v civilním zaměstnání v Brně. V roce 1968 se aktivně zapojil do činnosti organizace politických vězňů a do obnovování činnosti dominikánského řádu. Bylo mu rovněž dovoleno vypomáhat v brněnských kostelích, naposledy u sv. Maří Magdaleny. Je pohřben ve svém rodišti ve Vlčnově.

Ať odpočívá v pokoji.

27. června 1984

zemřel v brněnské nemocnici **P. PhDr. a Theol. Mag. Metoděj Petr Habáň**. Narodil se 11. září 1899 v Huštěnovicích u Uherského Hradiště, sliby složil 25. září 1919 v Olomouci, na kněze byl vysvěcen 13. července 1924 v Olomouci. Studoval v Římě na Angeliku, kde získal doktorát filosofie. Pak působil jako profesor na provinčním řádovém učilišti v Olomouci a v diecézním semináři a jako magistr noviců a kleriků. Založil a redigoval časopis *Filosofická revue*, roku 1932 organizoval mezinárodní tomistický kongres, každoročně vedl akademické týdny, spolupracoval na překladu Teologické summy sv. Tomáše Akvinského, přednášel a psal knihy. V letech 1938–1942 byl provinciálem české provincie. Pomáhal při obnově dominikánských mnišek, byl exercitátorem a duchovním vůdcem. 24. září 1948 byl poprvé odsouzen a uvězněn za údajné podporování protistátní organizace. Po třinácti měsících byl propuštěn na amnestii a nastoupil jako kaplan k mniškám do Ústí nad Labem. S nimi se přestěhoval do Litoměřic, po jejich vyvezení do Bohosudova 27. září 1950 zůstal v klášteře s fr. Marianem a dvěma kleriky; poté působil jako farář v Úštěku. Pokoušel se dál tajně organizovat řeholní život, soustřeďoval kolem sebe zájemce o řád i kleriky, kteří byli na svobodě. Byl ale znovu uvězněn a 20. října 1952 odsouzen ke čtyřletému vězení. Po propuštění v roce 1955 pracoval jako účetní v Jihlavě a pak jako kontrolor v Děčíně. Krátce působil v duchovní správě v Tatrovicích. Od roku 1959 působil jako farář v Chlumu nad Ohří. Nadále usiloval o obnovení řeholního života a přispěl tak k obnově české provincie. Roku 1973 mu byl odňat státní souhlas k duchovenské činnosti. Žil ještě krátkou dobu na Chlumu, pak v Karlových Varech u přátel, později v Praze a Brně. I ve stáří vyučoval zájemce filosofii a teologii, byl duchovním vůdcem mnoha lidí. Je pohřben v řádovém hrobě v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

27. června 2001

zemřel v Plzni bratr spolupracovník **Gerard František Řehák**. Narodil se 29. června 1916 v Nedašově Lhotě na Moravě. V Brně se vyučil krejčím a v roce 1935 vstoupil do řádu. Sliby složil 24. června 1936 v Praze. Sloužil bratřím v Praze, Olomouci a Plzni. V roce 1950 byl s ostatními spolubratry internován v Broumově a po propuštění pracoval v civilním zaměstnání v Hejnicích, Praze na Strahově a nakonec v Plzni. Při tom stále vypomáhal kněžím při kostele Panny Marie Růžencové. I když byl řád zakázaný, stále šil bratřím hábity. V listopadu 1993 se vrátil do kláštera v Plzni, kde prožil poslední léta svého života. Je pohřben v řádovém hrobě v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

30. června 1954

zemřel Manuel Suárez, 80. magistr řádu (1946–1954).

Ať odpočívá v pokoji.

1. července 1942

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Vít Kubiš**. Narodil se 30. dubna 1867 v Napajedlích na Moravě, sliby složil 25. září 1895. Sloužil Pánu v Olomouci, Znojmě a nakonec v Praze u sv. Jiljí jako vrátný. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

2. července 1932

zemřel v Nemocnici Milosrdných bratří v Brně v pověsti svatosti **P. Odilo Pospíšil**. Narodil se 1. července 1871 v Řepčíně u Olomouce, sliby složil 15. září 1893 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 18. července 1897 ve Štýrském Hradci. Hned po vysvěcení byl jmenován submagistrem noviců a kleriků ve Štýrském Hradci. Později působil jako kazatel v Retzu a novicmistr v Olomouci. V letech 1905 až 1914 byl převorem v Praze, 1915–1918 převorem v Uherském Brodě a následně opět převorem v Praze. Provinční kapitula jej v roce 1926 zvolila provinciálem české provincie. Po skončení úřadu byl znovu převorem v Praze až do své smrti. Téměř třicet let zastával officium představeného. Svůj úřad vždy chápal především jako službu bratřím, žádné práci pro bratry se nevyhýbal. Vynikal jako oblíbený kazatel a lidový misionář. Jako takový prošel celé Čechy a Moravu. Poslední roky života trpěl těžkou ledvinovou chorobou. Naposledy kázal v Brně v kostele u minoritů májová kázání. Odsud byl převezen do Nemocnice Milosrdných bratří, kde zemřel. Je pohřben v řádové hrobce v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

4. července 1981

zemřel v Římě **P. Pius Ján Krivý**. Narodil se 28. září 1910 v Bošáci na Slovensku, sliby složil 27. září 1936 v Olomouci. Studoval v Olomouci a v St. Maximin ve Francii. Kněžské svěcení přijal 22. července 1941 v Olomouci. Působil v Trenčíně a od roku 1945 v Košicích jako převor, misionář a exercitátor. V padesátých letech se skrýval v rodném domě P. Gregora Hajdu v Prešově, později se mu podařilo uprchnout do zahraničí. Až do své smrti pracoval v Římě, byl rovněž slovenským misionářem v Basileji, kde je také pohřben.

Ať odpočívá v pokoji.

5. července 1955

zemřel v nemocnici v Trenčíně na Slovensku bratr spolupracovník **Bernard Štefan Sokol**. Narodil se 24. dubna 1919 v Opatové nad Váhom. S dominikány se seznámil v Trenčíně. Proti vůli svého otce vstoupil do řádu a 21. prosince 1948 složil v Olomouci řeholní sliby. Otec se s ním smířil až po mnoha letech. V klášteře v Olomouci pracoval jako kuchař a varhaník. V roce 1950 byl s ostatními spolubratry olomouckého konventu internován v Broumově, odkud byl poslán k PTP do Podolince. Po propuštění se vrátil do rodné Opatové, kde pracoval jako lesní dělník. Při práci v lese na něj padl strom a těžce jej zranil. Byl převezen do nemocnice v Trenčíně, kde zemřel. Je pohřben v rodné vsi v Opatové nad Váhom.

Ať odpočívá v pokoji.

6. července 1538

zemřel Jean du Feynier, 42. magistr řádu (1532–1538).

Ať odpočívá v pokoji.

7. července 1304

zemřel Niccolò Boccasini, 9. magistr řádu (1296–1298), kardinál a papež Benedikt XI.

Ať odpočívá v pokoji.

9. července 1850

zemřel Tommaso Giacinto Cipolletti, 70. magistr řádu (1835–1838).

Ať odpočívá v pokoji.

11. července 1927

zemřel v Praze **P. Humbert Janáček**. Narodil se 21. července 1863 v Prušánkách u Hodonína, sliby složil 24. září 1884 v Olomouci, na kněze byl vysvěcen 29. ledna 1888 ve Vídni. Působil jako kaplan v Praze. V srpnu 1890 byl vyslán do Polska pracovat na obnově polské provincie. Působil v Podkamieňu jako kaplan a ve Lvově jako submagistr noviců, roku 1897 byl zvolen převorem v Żółkowie. Po návratu do české provincie byl podpřevorem a kazatelem v Olomouci, kazatelem a redaktorem *Růže dominikánské* v Praze. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

11. července 2003

zemřel v nemocnici v Uherském Hradišti ve věku 89 let **P. Jan Josef Novobilský**. Narodil se 21. září 1914 ve Štramberku na Moravě. Vystudoval reálné gymnázium v Příboře. Po maturitě studoval rok právnickou fakultu, pak filosofickou fakultu, dva roky byl v kněžském semináři v Olomouci a nakonec v roce 1938 vstoupil do řádu. Řeholní sliby složil 15. října 1939 a kněžské svěcení přijal 22. listopadu 1942 v Olomouci. Působil v kláštorech v Praze jako katecheta a pak v Olomouci, kde byl posledním novicmistrem až do roku 1950. Při likvidaci klášterů byl internován v Broumově a pak nastoupil k PTP. Po propuštění pracoval jako dělník v závodě Tatra v Kopřivnici. V roce 1968 se stal tajemníkem obnovené teologické fakulty v Olomouci. Později působil ve farnosti sv. Mořice v Olomouci, pak ve farnostech v Ostravě, v Kojetíně a v Křenovicích. Od roku 1996 žil až do své smrti v klášteře v Uherském Brodě. Podle svých možností se snažil posloužit věřícím především ve zpovědnici. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

12. července 1971

zemřel v košické nemocnici **P. Martin Ladislav Furman**. Narodil se 5. května 1913 v Nižnej Myšli na Slovensku, sliby složil 28. září 1932 v Olomouci. Studoval na generálním studiu v Olomouci a 5. července 1937 přijal v Olomouci kněžské svěcení. Působil v Košicích. Když byly Košice v roce 1938 zabrány maďarskými fašisty, odešel do Uherského Brodu a následujícího roku byl asignován do Trenčína, kde působil jako katecheta a lidový misionář. V roce 1950 byl internován v Podolinci, po propuštění pracoval v civilním zaměstnání, později se stal farářem v Lastovcích na východním Slovensku. Je pohřben v Lastovcích.

Ať odpočívá v pokoji.

12. července 2007

zemřel v klášteře mnišek ve Znojmě **P. Ambrož Bohumil Svatoš**. Narodil se 7. června 1913 v Popovci u Chrudimi. Studoval gymnázium v Praze, kde bydlel v juvenátu dominikánů u sv. Jiljí. Po maturitě v roce 1930 zahájil 28. září noviciát v klášteře v Olomouci. Pokračoval ve studiu filosofie a teologie na řádovém studiu. 5. července 1936 přijal v Olomouci kněžské svěcení a roku 1937 nastoupil jako kaplan do Znojma. O rok později byl ustanoven prefektem pražského juvenátu a rok na to novicmistrem. Od počátku kněžského působení měl velkou úctu ke sv. Zdislavě, proto uvítal, když roku 1945 pozval litoměřický biskup dominikány do Jablonného v Podještědí. Fr. Ambrož zde byl jmenován kaplanem. Roku 1946 byl ustanoven magistrem studentů a 21. dubna 1948 zvolen provinciálem. 27. dubna 1950 byl s dalšími bratry odvezen do koncentračního kláštera v Broumově, v srpnu do Želiva, po šesti letech do Králík; propuštěn byl 12. února 1957. Pracoval jako skladník v nemocnici, v letech 1960–1962 byl v Charitním domově na Moravci, poté pracoval v ÚSP ve Slatiňanech. S nadšením uvítal 2. vatikánský koncil a zasloužil se o uvádění jeho usnesení do života, zvláště v oblasti liturgie. Od roku 1970 působil u sester dominikánek ve Střelcích, roku 1973 musel znovu nastoupit na Moravec. V roce 1986 se mu podařilo odcestovat do Polska, kde se setkal s magistrem řádu a abdikoval na úřad provinciála; provinciálem byl třicet osm let, což byl asi nejdelsší úřad v historii řádu. 17. října 1990 opustil spolu se sestrami dominikánkami Moravec a odešel do kláštera sv. Kříže ve Znojmě. Přicházely nemoci a obtíže spojené se stářím, jeho poslední léta byla vyplněna modlitbou a obětí, zvláště když po mrtvici nemohl sloužit mši svatou; vše obětoval za církev a za své bratry a sestry. Zemřel posílněn svátostmi a obklopen láskou sester, jimž sloužil celých třicet tři let. Pohřben je v kryptě klášterního kostela v Jablonném v Podještědí v blízkosti sv. Zdislavy.

Ať odpočívá v pokoji.

14. července 1277

zemřel v pověsti svatosti Humbert de Romans, 5. magistr řádu (1254–1263).

Ať odpočívá v pokoji.

14. července 1992

zemřel Vincent de Couesnongle, 83. magistr řádu (1974–1983).

Ať odpočívá v pokoji.

17. července 1952

zemřel v internačním klášteře v Králíkách **P. Mikuláš Josef Lexmann**. Narodil se 28. října 1899 v Bobotách u Trenčína, gymnázium studoval v Budapešti a po maturitě vstoupil do řádu v rakousko-uherské provincii. Řeholní sliby složil 22. listopadu 1917 v Štýrském Hradci. Studoval ve Vídni a Štýrském Hradci, kde 29. července 1923 přijal kněžské svěcení. Působil jako kazatel, později v letech 1934–1936 jako převor v Košicích. Když byl v roce 1927 košický klášter připojen k české provincii, fr. Mikuláš v české provincii zůstal. Působil i v Praze a ve Znojmě. Za 2. světové války působil v Šoproni a Vásváru. Byl redaktorem časopisu *Svätý ruženec*. Za svou horlivou apoštolskou činnost se už v roce 1948 dostal do vyšetřovací vazby v Bratislavě. V dubnu 1950 byl internován a pak převážen z místa na místo. Naposledy byl v Králíkách, kde nelidské životní podmínky uspišily jeho smrt. Je pohřben ve svém rodišti v Bobotách.

Ať odpočívá v pokoji.

20. července 1552

zemřel Francesco Romeo, 45. magistr řádu (1546–1552).

Ať odpočívá v pokoji.

25. července 1927

zemřel ve Wildungen u Frankfurtu v Německu **P. Zdislav Luskač**. Narodil se 19. června 1884 v Dambořicích na Moravě, do řádu vstoupil v Olomouci, kde 26. září 1908 složil řeholní sliby. Kněžské svěcení přijal 5. července 1912 v Olomouci. Působil jako katecheta a kazatel ve Znojmě, Praze, Uherském Brodě a Litoměřicích. V prosinci 1922 byl vyslán do Argentiny, aby tam působil mezi českými vystěhovalci. Ze zdravotních důvodů se musel v květnu 1925 vrátit do vlasti. Nemoc jej stále více sužovala, představení jej proto poslali do Wildungen v Německu na léčení, kde krátce nato zemřel. Je pohřben ve Wildungen.

Ať odpočívá v pokoji.

26. července 1990

zemřel v Jiřetíně pod Jedlovou **P. Bertrand František Šnobl**. Narodil se 3. října 1914 v Třeboni, řeholní sliby složil 27. září 1936 v Olomouci, kde pak absolvoval filosofická a teologická studia a 29. června 1940 přijal kněžské svěcení. Působil v Plzni jako katecheta, později ve Znojmě jako podpřevor a profesor náboženství na gymnáziu. V roce 1950 byl internován v Broumově, později v Želivě a Oseku. Po propuštění pracoval jako dělník ve Strojní traktorové stanici Meclov. Od roku 1968 sloužil sestrám těšitelkám jako kaplan nejprve v Bystřanech u Teplic, později v Jiřetíně pod Jedlovou. Během komunistické totality, kdy nesměla vycházet náboženská literatura, překládal náboženské knihy z němčiny, angličtiny a francouzštiny, rozmnožoval je na psacím stroji a šířil dál. Je pohřben v řádovém hrobě v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

27. července 1909

zemřel v Litoměřicích bratr spolupracovník **Blažej Güttler**. Narodil se 11. prosince 1837 v Eckersdorfu ve Slezsku, sliby složil 18. srpna 1868 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím jako kuchař v kláštorech v Olomouci, Znojmě a Litoměřicích. Je pohřben v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

27. července 1343

zemřel Gerard de Daumar, 17. magistr řádu (1342) a kardinál.

Ať odpočívá v pokoji.

29. července 1486

zemřel Barnaba Sansoni, 34. magistr řádu (1486).

Ať odpočívá v pokoji.

1. srpna 1929

zemřel v nemocnici v Košicích bratr spolupracovník **Josef Malíř**. Narodil se v Dolním Suchově ve Slezsku 22. února 1874, sliby složil 15. prosince 1907 v Olomouci. Za 1. světové války byl vrchním kuchařem v klášterní nemocnici ve Štýrském Hradci. Později sloužil bratřím jako kuchař v Košicích. Je pohřben v Košicích.

Ať odpočívá v pokoji.

1. srpna 1500

zemřel Gioacchino Torriani, 35. magistr řádu (1487–1500).

Ať odpočívá v pokoji.

3. srpna 1600

zemřel Ippolito Maria Beccaria, 51. magistr řádu (1589–1600).

Ať odpočívá v pokoji.

4. srpna 1485

zemřel Bartolomeo Comazzi, 33. magistr řádu (1484–1485).

Ať odpočívá v pokoji.

5. srpna 1983

zemřel v nemocnici v Ivančicích **P. Petr Karel Miketta**. Narodil se 14. března 1908 v Kozmicích u Hlučína, řeholní sliby složil 21. října 1929 v Olomouci. Studoval na provinčním studiu v Olomouci a 5. července 1934 přijal v katedrále sv. Václava kněžské svěcení. Ve studiu pokračoval na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Působil jako převor a farář v Praze a Plzni. Za války byl vykázán z Plzně a internován gestapem v Zásnukách. Po válce sloužil v Uherském Brodě a znovu jako farář v Plzni. V roce 1950 byl internován v Želivě, po propuštění pracoval v továrně Armatúrka v Hlučíně. Od roku 1968 sloužil jako kaplan nejprve sestřám sv. Karla Boromejského v Hradišti u Znojma, později Školským sestřám sv. Františka ve Skalici u Znojma. Sestry vděčně vzpomínají na jeho smysl pro humor, s nímž jim pomáhal překonávat různá napětí, vyvolávaná pronásledováním za komunistické totality. Je pohřben ve Skalici u Znojma.

Ať odpočívá v pokoji.

7. srpna 1414

zemřel Tommaso Paccaroni, 24. magistr řádu (1401–1414).

Ať odpočívá v pokoji.

8. srpna 1341

zemřel Hugh de Vaucemain, 16. magistr řádu (1333–1341).

Ať odpočívá v pokoji.

9. srpna 1323

zemřel Hervé de Nédellec, 14. magistr řádu (1318–1323).

Ať odpočívá v pokoji.

9. srpna 1507

zemřel Jean Clérée, 37. magistr řádu (1507).

Ať odpočívá v pokoji.

10. srpna 1985

zemřel ve Slavičíně **P. Josef Alois Fojtů**. Narodil se 8. května 1915 ve Valašských Kloboukách, sliby složil 27. září 1936 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 5. července 1941 v Olomouci. Působil v Praze, Plzni, Znojmě a Uherském Brodě. V roce 1950 byl nejprve internován v Broumově, později odveden do PTP. Po propuštění se vrátil do svého rodiště a pracoval v civilním zaměstnání. Od roku 1968 směl vypomáhat v místním farním kostele, krátce působil i v Uherském Brodě. Je pohřben ve Valašských Kloboukách.

Ať odpočívá v pokoji.

14. srpna 1954

zemřela v Chlumci u Chabařovic sestra **Marie Dominika Hedvika Sedláčková**. Narodila se 15. října 1887 v Pustiměři u Vyškova. V roce 1908 vstoupila do Kongregace sester dominikánek, kde 1. září 1912 složila slavné sliby. 10. srpna 1946 vstoupila do komunity mnišek ve Velkém Březně v Čechách. Ihned po schválení papežské klauzury 30. dubna 1948 složila sestra Dominika jako první slavné sliby a zároveň byla ustanovena první převorkou. V roce 1949 onemocněla tuberkulózou, během jejího pobytu v sanatoriu byl klášter z nařízení Státního úřadu pro záležitosti církví zrušen. Sestra Dominika byla poslána do Vidnavy, následně do Klimkovic, do Opavy a nakonec do Charitního domu v Chlumci u Chabařovic, kde byli soustředěni TBC nevyлčitelně nemocní. Pohřbena byla v Chlumci, kde se ale po pár letech hřbitov rušil a hroby byly rozorány.

Ať odpočívá v pokoji.

17. srpna 1927

zemřel v pražském klášteře bratr spolupracovník **Maurus Zlotý**. Narodil se 21. června 1862 v Boleslavi ve Slezsku, sliby složil 24. listopadu 1901 v Olomouci. Krátce působil v Olomouci a od roku 1907 až do své smrti pracoval v Praze. Byl šikovným knihvazačem. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

20. srpna 2005

zemřela sestra **Marie a Jesu Hostia Olejníčková**. Narodila se 3. května 1915 Prosenicích u Přerova. Pracovala jako učitelka v mateřské školce. Vstoupila do kongregace Milosrdných sester sv. Františka v Opavě, ze které ale musela ze zdravotních důvodů odejít. Následně se setkala s P. Jiřím Veselým a nadchla ji jeho myšlenka obnovit v naší zemi ženskou kontemplativní větev dominikánského řádu. Spolu s druhou uchazečkou byla ubytována u sestry P. Jiřího v Protivanově. Po roce byly přidruženy k větší skupině sester, která se ve Wolkerově vile připravovala na zřízení. Zde se projevila u sestry Marie tuberkulóza. Léčila se u sester v Davosu a ke komunitě se připojila v Ústí nad Labem. Spolu s komunitou se dále stěhovala do Litoměřic, Bohosudova, Broumova, Oseka, na Moravec a do Znojma. V posledních letech života byla plně odkázána na péči spolusester. Pohřbena je ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

22. srpna 1973

zemřel v Rudné u Nejdku **P. ThLic. a ICLic. Dalmác Josef Žálek**. Narodil se 6. dubna 1908 ve Valašských Kloboukách, sliby složil 28. září 1926 v Olomouci, na kněze byl vysvěcen 28. června 1931. Studoval na Angeliku v Římě, později vyučoval fundamentální teologii a etiku na generálním studiu v Olomouci. V roce 1936 byl vyslán představenými do Říma studovat na Angeliku církevní právo. Studium ukončil v roce 1939 licenciátem z církevního práva. Po návratu se stal představeným juvenátu v Praze a v Řevnicích u Prahy, pak působil jako kaplan v Plzni. V letech 1945–1948 byl plzeňským převorem a pak nastoupil jako převor v Olomouci. Byl internován v Broumově a v Oseku. Odsud odešel do Charitního domova na Moravci. V šedesátých letech nastoupil jako kaplan k Šedým sestřím do Rudné u Nejdku. Zemřel náhle. Je pohřben ve Valašských Kloboukách.

Ať odpočívá v pokoji.

25. srpna 2000

zemřel v liberecké nemocnici **P. Jindřich Václav Gajzler**. Narodil se 15. ledna 1944 v Novém Městě nad Metují. Po středoškolském studiu nastoupil v roce 1963 na bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. Během studia se seznámil s dominikány a hlavně s P. Metodějem Habánem, který jej na Chlumu u sv. Máří přijal do řádu. Řeholní sliby složil 5. ledna 1968 na Chlumu a 23. června 1968 přijal v pražské katedrále kněžské svěcení. Nastoupil nejprve jako kaplan v Holicích a následujícího roku jako administrátor v Jablonném v Podještědí. Spolu s P. Františkem Švercem zde obnovili dominikánský život. V roce 1974 byl fr. Jindřichovi odebrán státní souhlas k duchovenské činnosti. Krátce pracoval jako kostelník a pak jako dělník v závodě Nisa v Jablonném v Podještědí. V letech 1977–1978 byl vězněn. Přes neustálá sledování ze strany Státní tajné bezpečnosti šířil kult bl. Zdislavy a snažil se opravovat kostel i klášter. Od roku 1990 se oficiálně ujal duchovní správy farnosti a obnovy kláštera. Dočkal se kanonizace bl. Zdislavy roku 1995. Pohřben je v hrobce bratří v blízkosti hrobu sv. Zdislavy.

Ať odpočívá v pokoji.

26. srpna 1954

zemřel v nemocnici v Pelhřimově **P. Valentin Jaroslav Krejčí**. Narodil se 14. června 1917 v Chotovinách u Tábora, sliby složil 29. září 1939 v Olomouci a 2. července 1944 zde byl vysvěcen na kněze. Působil v Olomouci, Praze a jako katecheta v Plzni. Hodně se věnoval skautské mládeži, u které byl velmi oblíbený. Po únorovém komunistickém puči byl komunistům v Plzni nepohodlný, protože četl pastýřské listy a rozšiřoval tiskoviny o skutečných poměrech v Sovětském svazu. 16. března 1950 byl zatčen a 24. listopadu 1950 odsouzen k šesti letům vězení za zločin sabotáže, protože jako katecheta „zakazoval dětem zpívat budovateleské písně“. Odvolal se k Nejvyššímu soudu, a trest mu byl snížen na tři roky vězení; odpykal si jej ve Valdicích. Z vězení se vrátil s podlomeným zdravím, onemocněl tuberkulózou. Po propuštění v březnu 1953 se stal administrátorem farnosti v Hořepníku u Tábora. Je pohřben v Chotovinách.

Ať odpočívá v pokoji.

27. srpna 1506

zemřel Vincenzo Bandello, 36. magistr řádu (1501–1506).

Ať odpočívá v pokoji.

28. srpna 1968

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Vavřinec Grus**. Narodil se 20. září 1888 ve Mcelech v Čechách. V roce 1912 byl přijat do noviciátu v Praze. V roce 1915 musel narukovat na frontu, krátce nato byl raněn a pak se léčil ve vojenském lazaretu ve Vídni. Sliby mohl složit až po návratu 19. listopadu 1921 v Olomouci. Působil v Praze, Olomouci a Uherském Brodě. Po celý život trpěl stálými pochybnostmi o svém povolání. Požádal proto o dovolení vystoupit z řádu a 14. ledna 1946 toto povolení dostal. Zůstal pak jako terciář v klášteře v Uherském Brodě a pracoval zde jako kostelník v klášterním kostele. Setrval zde i po likvidaci kláštera v roce 1950. Pro nemoc pak odešel do Charitního domu na Moravci. Je pohřben na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

28. srpna 1300

zemřel Albertus de Chiavari, 10. magistr řádu (1300).

Ať odpočívá v pokoji.

29. srpna 1947

zemřel v Plzni **P. Jindřich Antonín Saip**. Narodil se 11. června 1871 v Týně nad Vltavou, gymnázium studoval v Českých Budějovicích a po maturitě vstoupil do řádu. Sliby složil 20. září 1891 v Olomouci, studoval ve Vídni a Štýrském Hradci a 25. července 1895 byl ve Vídni vysvěcen na kněze. Působil jako submagistr kleriků a kazatel ve Vídni, později jako kaplan v Praze. V roce 1905 byl zvolen převorem v Olomouci, pak působil jako kazatel a zpovědník v Košicích. Od roku 1910 byl dlouhé období podpřevorem a farářem v Praze. V letech 1937–1946 působil jako superior a pak farář v Plzni. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

29. srpna 1847

zemřel Angelo Ancarani, 71. magistr řádu (1838–1844).

Ať odpočívá v pokoji.

30. srpna 1639

zemřel Agostino Galamini, 53. magistr řádu (1608–1612) a kardinál.

Ať odpočívá v pokoji.

31. srpna 2004

zemřel v Olomouci **P. PhDr. Jiří Leopold Veselý**. Narodil se 15. listopadu 1908 v Protivanově na Moravě, po gymnaziálních studiích vstoupil do řádu a 31. října 1931 složil v Olomouci řeholní sliby. Studoval v Olomouci a v Římě; 2. května 1937 přijal v Olomouci kněžské svěcení a nastoupil na studia ve Walberbergu v Německu. V roce 1939 byl jmenován novicmistrem. O rok později byl vyslán na studia na univerzitu Božského Srdce v Miláně, kde roku 1941 promoval na doktora filosofie. Válku prožil v Itálii. Roku 1946 byl zvolen převorem v Praze a od listopadu 1948 pracoval jako vedoucí redaktor *Filosofické revue*. V roce 1948 se dostal do vyšetřovací vazby, ale na intervenci provinciála P. Svatoše byl propuštěn. V roce 1950 byl odvezen do internačního tábora v Želivě, kde smrtelně onemocněl. Dostal oboustranný zápal plic a sepsi. Na svátek sv. Dominika byl na přímluvu ct. Hyacinta Cormiera uzdraven. Toto uzdravení bylo jedním z hlavních zázraků pro beatifikaci Hyacinta Cormiera. Po propuštění žil fr. Jiří u příbuzných v Protivanově. V létě pracoval na archeologických vykopávkách v okolí Uherského Hradiště a bydlel v Jalubí u Velehradu. Zde byl tajně a bez státního souhlasu, ale vždy ochotně, posloužil svátostmi sestrám vykupitelkám na Velehradě i dominikánkám v Buchlovicích. Pomáhal i dominikánkám v Broumově. 15. srpna 1968 odjel do Říma, a když 21. srpna obsadila republiku sovětská vojska, dostal pokyn nevracet se. Vyučoval na Angeliku křesťanskou archeologii. Roku 1996 se vrátil do vlasti a až do smrti žil v olomouckém konventu. Velmi se zasloužil o obnovení dominikánských mnišek. Jako klerik uveřejnil životopis bl. Imeldy Lambertini. V Římě publikoval knihy *Secondo Ordine a Myslenky a prsten*. Po návratu do vlasti roku 1996 uveřejnil několik knih, v nichž psal o fr. Patriku Kuželovi i o zázraku v Želivě. Je pohřben v řádovém hrobě v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

1. září 1330

zemřel Béranger de Landore, 13. magistr řádu (1312–1317).

Ať odpočívá v pokoji

4. září 1955

zemřel v brněnské nemocnici **P. Stanislav Alois Víceník**. Narodil se 20. června 1879 v Bojkovicích na Moravě. Vystudoval gymnázium v Uherském Hradišti a v Olomouci vstoupil do řádu. Řeholní sliby složil 8. října 1900 v Olomouci. Studoval ve Štýrském Hradci a ve Vídni, kde 24. července 1904 přijal kněžské svěcení. Působil jako kaplan ve Znojmě, kazatel, zpovědník a submagistr noviců v Olomouci. V roce 1911 byl zvolen převorem v Uherském Brodě, ale o rok později na funkci rezignoval a byl jmenován novicmistrem v Olomouci. V letech 1921–1933 byl převorem v Uherském Brodě, poté v roce 1934 nastoupil jako kazatel a podpřevor do Prahy. Je spoluzakladatelem kláštera a sirotčince sester dominikánek v Bojkovicích. V roce 1946 pomáhal mniškám v jejich začátkách ve Velkém Březně u Ústí nad Labem. V roce 1950 byl spolu s ostatními bratry převezen do Broumova, odsud do Králík, Opočna a na Velehrad. Během tohoto nedobrovolného putování se ujal nemocného P. Felixe Svobody, kterému pak dosloužil v Charitním domově na Moravci. Poslední léta svého života sloužil sestřím dominikánkám ve Víceměřicích. Je pohřben ve Víceměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

4. září 1993

zemřela sestra **Marie Rosa Anna Martináková**. Narodila se 22. ledna 1919 ve Valaskej Bielej. V roce 1936 vstoupila do kongregace Dcer božské lásky, věčné sliby složila 14. srpna 1946. Toužila však po rozjímavém životě. V roce 1947 byla přijata u klarisek v Litoměřicích, kde jí nevyhovovala přílišná strohost života, a proto si vyprosila u biskupa Štěpána Trochty povolení přestoupit ke kontemplativním dominikánkám. Byla přijata v Ústí nad Labem v roce 1948 a 1. listopadu 1949 složila slavné sliby. Stala se klášterní ekonomkou a tuto funkci vykonávala až do roku 1991. Následovalo stěhování do Litoměřic, Bohosudova, Broumova, Oseka, na Moravec a do Znojma. Posledních několik měsíců života strávila v nemocnici, kde také zemřela. Pohřbena je ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

4. září 1951

zemřel Martin Gillet, 79. magistr řádu (1929–1946).

Ať odpočívá v pokoji.

7. září 1949

zemřel v plzeňském konventu bratr spolupracovník **Ferdinand Prymus**. Narodil se 6. února 1871 v Horních Bludovicích ve Slezsku, řeholní sliby složil 18. dubna 1903 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v klášterech v Praze, Olomouci a Plzni. Za 1. světové války byl odveden na frontu. Po návratu pracoval ve Znojmě a Plzni. Byl dovedným řezbářem. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

8. září 1945

zemřel v Praze **P. Bohumil Novák**. Narodil se 18. srpna 1913 v Slabšicích v Čechách, sliby složil 29. září 1933 v Olomouci a 29. června 1938 zde byl vysvěcen na kněze. Působil jako ředitel a vychovatel Apoštolské školy (juvenátu) v Řevnicích, kde byl během války juvenát umístěn. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

9. září 1534

zemřel Tommaso de Vio, 38. magistr řádu (1508–1518).

Ať odpočívá v pokoji.

10. září 1975

zemřel v nemocnici ve Štýrském Hradci **P. Rajmund Antonín Krause**. Narodil se 31. května 1911 v Horním Hanychově u Liberce, sliby složil 28. září 1935 v Olomouci a 5. července 1939 zde byl vysvěcen na kněze. Působil jako katecheta ve Znojmě. Po válce, protože byl německé národnosti a pocházel ze sudetské části Čech, byl vystěhován z Československa. Působil pak ve Vídni, Retzu a Štýrském Hradci. Je pohřben ve Štýrském Hradci.

Ať odpočívá v pokoji.

11. září 1945

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Vincenc Hruboš**. Narodil se 16. prosince 1870 v Drslavicích u Uherského Brodu, sliby složil 15. ledna 1899 v Olomouci. Působil pak jako zahradník a sakristán ve Znojmě, Praze, Litoměřicích a Uherském Brodě. Za 1. světové války musel narukovat na frontu. Po návratu pracoval v Uherském Brodě, Plzni, Znojmě, Košicích a Řevnicích. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

12. září 1971

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Leopold Miloslav Odstrčil** při zvonění, kterým svolával věřící na mši svatou. Narodil se 25. května 1912 ve Chválkovicích u Olomouce, řeholní sliby složil 28. září 1932 v Olomouci. Do roku 1950 pracoval v Olomouci v administraci revue *Na hlubinu* a nakladatelství Krystal. Byl internován v Broumově, pak musel nastoupit na nucené práce. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání a v roce 1968 využil první příležitosti k návratu do řeholní komunity. Spolu s P. Jiljím Dubským obnovoval dominikánský život při kostele sv. Jiljí v Praze. Byl velmi oblíbený pro svůj láskyplný a bratrský přístup ke všem lidem. Je pohřben ve Chválkovicích u Olomouce.

Ať odpočívá v pokoji.

12. září 1981

zemřel v Letovicích na Moravě bratr spolupracovník **Josef Bohumil Dvorský**. Narodil se 21. února 1912 v Babolkách u Letovic, sliby složil 28. října 1947 v Praze. V pražském klášteře žil pouhé tři roky a sloužil bratřím jako truhlář a kostelník. Začátkem roku 1950 jej představení poslali do Litoměřic na pomoc mniškám. Protože v dubnu 1950, kdy byli bratři ze všech klášterů internováni, nebyl v pražském klášteře, vyhnuł se internaci. Vrátil se do rodných Babolek a pracoval v civilním zaměstnání v Letovicích. Je pohřben v Letovicích.

Ať odpočívá v pokoji.

12. září 1608

zemřel Jerónimo Xavierre, 52. magistr řádu (1601–1607).

Ať odpočívá v pokoji.

15. září 1962

zemřel v Kežlicích v jižních Čechách **P. Karel František Chlad**. Narodil se 1. července 1912 ve Vídni v Rakousku, sliby složil 28. září 1932 v Olomouci a kněžské svěcení přijal 4. července 1937 v Olomouci. Byl katechetou v Praze a v Plzni a vychovatelem juvenistů v Praze. V roce 1950 byl internován v Broumově, později byl odveden k PTP a po propuštění pracoval v civilním zaměstnání. Je pohřben v Kežlicích.

Ať odpočívá v pokoji.

15. září 1483

zemřel Salvo Cassetta, 32. magistr řádu (1481–1483).

Ať odpočívá v pokoji.

17. září 1980

zemřel ve Sloupu u České Lípy **P. Odilo František Blaise**. Narodil se 19. září 1913 v Uherském Brodě. Do řádu vstoupil po skončení gymnaziálních studií, 29. září 1933 složil v Olomouci řeholní sliby a 29. června 1938 přijal kněžské svěcení. Působil v Praze, byl pověřen výchovou mladých juvenistů v Praze a za války v Řevnicích a vyučoval náboženství na gymnáziu na Žižkově. V říjnu 1942 vystoupil z řádu a pracoval jako diecézní kněz. Po válce spolupracoval s litoměřickým biskupem Štěpánem Trochoutou na duchovním oživení severočeského pohraničí. Působil jako kaplan v Bohosudově. Za komunistické totality se Bohosudov stal internačním táborem, kde bylo soustředěno přes 400 řeholnic. Fr. Odilo se jim podle svých sil snažil sloužit. Dne 18. dubna 1951 však byl odvezen do internace v Želivě. Po propuštění pracoval v civilním zaměstnání, od roku 1968 v pohraničních farnostech litoměřické diecéze. Poslední léta svého života působil jako duchovní správce sester sv. Vincence ve Sloupu u České Lípy a před smrtí byl znovu přijat do společenství řádu sv. Dominika. Je pohřben v řádovém hrobě v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

17. září 1303

zemřel Bernard de Jusix, 11. magistr řádu (1301–1303).

Ať odpočívá v pokoji.

17. září 1582

zemřel Paolo Constabile, 49. magistr řádu (1580–1582).

Ať odpočívá v pokoji.

18. září 1973

zemřel v Charitním domově na Moravci bratr spolupracovník **Šimon Josef Šústek**. Narodil se 11. listopadu 1884 v Prakšicích u Uherského Brodu. V roce 1914 byl přijat do noviciátu, ale vypukla 1. světová válka a fr. Šimon byl už následujícího roku odveden na frontu. Řeholní sliby složil až 16. dubna 1921 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v klášteřích v Olomouci, Praze, Uherském Brodě, Třeboni, Košicích a Plzni jako zahradník. Po likvidaci klášterů v roce 1951 byl převezen do Charitního domova na Moravci, kde se snažil až do své smrti vypomáhat na zahradě. Žil v jednom pokoji s těžce postiženým P. Emiliánem Soukupem, jemuž s velkou obětavostí sloužil až do jeho smrti. Je pohřben na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

21. září 1473

zemřel Marcial Auribelli, 29. magistr řádu (1453–1462; 1465–1473).

Ať odpočívá v pokoji.

22. září 1967

zemřel ve Vilémově na Hané **P. Norbert Alois Bubeník**. Narodil se ve Vilémově 20. listopadu 1910, sliby složil 30. října 1930 v Olomouci a zde byl rovněž 5. července 1935 vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan v Plzni, později v Olomouci. V letech 1940–1946 byl představeným v Uherském Brodě. Je autorem nové uherskobrodské klášterní kroniky. K poznání dějin české provincie přispěl soustavným shromažďováním pramenů. Od roku 1946 působil jako lidový misionář a podpřevor v Plzni. V roce 1950 byl internován v Broumově, pak byl odveden k PTP a po propuštění pracoval v civilním zaměstnání. Je pohřben v Náměšti na Hané.

Ať odpočívá v pokoji.

22. září 1747

zemřel Tomáš Ripoll, 62. magistr řádu (1725–1747).

Ať odpočívá v pokoji.

24. září 1935

zemřel v Plzni bratr spolupracovník **Jáchym Pavlík**. Narodil se 25. prosince 1871 ve Lhotě u Jičína. Vstoupil do řádu a sliby složil v Olomouci 28. ledna 1900. Byl si vždy vědom toho, že jeho úkolem je pomáhat bratřím kněžím v jejich apoštolátu. Od noviciátu pracoval jako kuchař v Olomouci, Znojmě a Uherském Brodě. Za 1. světové války musel odejít na frontu. Po návratu v roce 1919 až do své smrti sloužil v Plzni. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

24. září 1528

zemřel Francesco Silvestri, 40. magistr řádu (1525–1528).

Ať odpočívá v pokoji.

24. září 1628

zemřel Serafino Secchi, 54. magistr řádu (1612–1628).

Ať odpočívá v pokoji.

25. září 1962

zemřel v Praze **P. ThDr. Silvestr Josef Braito**. Narodil se 14. června 1898 v Ruse v Bulharsku. Dětství prožil v sirotčinci sester dominikánek v Praze, vystudoval gymnázium a vstoupil do řádu. Dne 31. prosince 1916 složil v Olomouci řeholní sliby. Studoval v Olomouci, ve studiu pokračoval v Římě, ale pro zdravotní potíže odešel z Říma do Saulchoir v Belgii. Zde přijal 17. září 1922 kněžské svěcení. Po návratu do provincie vyučoval na provinčním studiu v Olomouci apologetiku, dogmatiku a mystickou teologii. V roce 1930 byl zvolen převorem v Olomouci. Dokázal se o své znalosti skvělým způsobem dělit se širokou veřejností ve formě článků, knih a přednášek. Projevoval se jako hluboký znalec otázek duchovního života, obeznámený jak se středověkou mystikou, tak i se současnými autory duchovního života francouzské provenience. Podílel se na překladu Teologické summy sv. Tomáše Akvinského, překládal spisy Johna Henryho Newmana i středověkou mystickou literaturu. Založil a byl redaktorem revue *Na hlubinu*, kolem které se vytvořilo duchovní hnutí katolických laiků. V době okupace byl profesorem a ředitelem olomouckého kněžského semináře. Dne 31. března až 5. dubna 1950 ve známém monstrprocesu s tzv. velezrádci a vy-zvědači byl odsouzen k patnácti letům vězení. Odsouzení předcházely brutální výslechy v Ruzyni. Trest si odpykával ve Valdicích, Leopoldově a na Mírově. Z vězení byl propuštěn v květnu 1960 s podlomeným zdravím. Dožil u přátel v Praze-Břevnově. Je pohřben v řádovém hrobě v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

25. září 1984

zemřel v Opavě ve věku 35 let bratr **Pavel Jiří Legerský**. Tajně vstoupil do řádu. Byl skvělým apoštolem mládeže na Opavsku. Trpěl těžkou vleklou nemocí, kterou obětoval za svobodu církve ve své vlasti. V posledních letech svého života byl neustále pronásledován Státní bezpečností. To vše hrdinsky snášel s velkou důvěrou v Boží prozřetelnost. Je pohřben v Opavě-Kateřinkách.

Ať odpočívá v pokoji.

27. září 1935

zemřel v Litoměřicích po tříleté bolestivé nemoci **P. Lect. Sadok Verberger**. Narodil se 17. října 1864 ve Zlíně na Moravě, sliby složil 26. září 1883 v Olomouci. Studoval na řádovém studiu ve Vídni, kde 29. ledna 1888 přijal kněžské svěcení. Působil jako kaplan v Praze a ve Znojmě. Od roku 1890 byl činný v Polsku, kde jako odchovanec přísné observance napomáhal obnově polských klášterů. Dvacet let působil v Krakově, kde byl podpřevorem, kazatelem i zpovědníkem. Zde dosáhl titulu lektora teologie a vyučoval pak církevní dějiny. V Krakově také založil sirotčinec. Po návratu do vlasti působil v Litoměřicích, kde byl v letech 1914–1923 a 1930–1933 převorem. Různými články přispíval do časopisu *Růže dominikánská*. Je pohřben v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

27. září 1845

zemřel Benedetto Maurizio Olivieri, 69. magistr řádu (1834–1835).

Ať odpočívá v pokoji.

27. září 1938

zemřel v pražském klášteře bratr spolupracovník **Jakub Dvořák**. Narodil se 14. září 1857 v Ptáčově na Moravě, řeholní sliby složil 22. prosince 1886 v Olomouci. Celý svůj řeholní život sloužil Bohu v pražském klášteře jako kostelník. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

27. září 1941

zemřel v Litoměřicích **P. Lect. Vilém Schlössinger**. Narodil se 22. října 1880 v Podmoklech v Čechách. Gymnázium vystudoval u jezuitů v Bohosudově. Pak vstoupil do řádu, sliby složil 25. září 1898 v Olomouci. Studoval ve Štýrském Hradci, kde 19. července 1903 přijal kněžské svěcení. Když byla v roce 1905 obnovena česká provincie a s ní i provinční studium v Olomouci, byl ustanoven profesorem novozákonní exegeze, církevního práva, církevních dějin a hebrejštiny. Od roku 1919 působil deset let jako novicmistr v Olomouci. V letech 1933–1936 byl představeným v Ústí nad Labem a v letech 1936–1939 převorem v Litoměřicích. Byl výborným hudebníkem a šířitelem úcty k sv. Zdislavě. Napsal knihu *O kněžských svěceních*, která byla vydána u Mariettiho v Itálii. Při svém působení v Litoměřicích využíval svých lékařských znalostí a snažil se pomáhat nemocným, především těm nemajetným. Byl zatčen gestapem a vězněn v Litoměřicích. Ve vězení onemocněl a po propuštění zemřel v litoměřickém klášteře. Je pohřben v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

29. září 1937

zemřel v Plzni **P. Jan Šubart**. Narodil se 11. června 1868 v Dolní Dobrouči. Po dokončení studia na gymnáziu v Hradci Králové vstoupil do řádu a 20. září 1891 složil v Olomouci sliby. Studoval na řádovém učilišti ve Štýrském Hradci, kde byl 19. července 1896 vysvěcen na kněze. Působil jako kazatel, zpovědník a kaplan v kláštorech v Olomouci, Praze, Uherském Brodě, Třeboni, Znojmě a Plzni. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

30. září 1978

zemřel v klášteře sester dominikánek v Měděnci u Chomutova **P. Lect. Efrém Václav Chocholoušek**. Narodil se 5. září 1914 v Třebnici v Čechách, sliby složil 27. září 1936 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 5. července 1941 v Olomouci. Působil v Olomouci a po 2. světové válce pracoval na obnově dominikánského života v Jablonném v Podještědí u hrobu sv. Zdislavy. Vedl zde náročnou duchovní správu v severočeském pohraničí. V roce 1950 byl internován v Broumově. Jako jeden z prvních byl z internace propuštěn. Krátce nato však byl znovu zadržen a internován v Želivě. Zde s ním velmi špatně zacházeli. Byl potrestán dlouhou korekcí, onemocněl a musel se léčit na psychiatrii. V 60. letech mu státní úřady povolily nastoupit na místo duchovního správce komunity sester dominikánek v Měděnci, jimž obětavě sloužil až do své smrti. Je pohřben v Kadani.

Ať odpočívá v pokoji.

2. října 1983

zemřel v Plzni **P. Albert Vilém Král**. Do řádu vstoupil tajně jako diecézní kněz v sedmdesátých letech. Většinu svého života působil jako katecheta v Plzni. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

2. října 1993

zemřel v Kadani **P. Bernard František Michálek**. Narodil se 31. března 1913 v Dolní Rovni v Čechách. Po ukončení gymnaziálních studií vstoupil v Olomouci do řádu. Sliby složil 28. září 1935 v Olomouci. Studoval v Olomouci a v Římě na Angeliku. Ze zdravotních důvodů musel odejít z řádu a působil pak jako laický katecheta v Heřmanově Městci, Chocni a Trhové Kamenici. Teologická studia dokončil v diecézním semináři v Hradci Králové a 3. června 1944 byl vysvěcen na kněze. Sloužil pak jako kaplan v Dobrušce, Hořicích a Trutnově, jako administrátor ve Velké Losenicí, Sázavce a Rudníku. Dne 27. června 1963 byl odsouzen Krajským soudem v Hradci Králové na dva roky vězení za podvracení republiky. Neoficiálním důvodem bylo čtení pastýřských listů na začátku padesátých let a hlavně jeho kněžská horlivost a aktivita při výuce dětí a získávání dětí do náboženství. Byl vězněn ve Valdicích a v Plzni na Borech. Protože neměl státní souhlas k duchovenské činnosti, pracoval po propuštění v civilním zaměstnání. V 60. letech nastoupil jako farář v Běstvině a v té době znovu vstoupil do řádu. Ke konci života byl ustanoven kaplanem konventu sester dominikánek v Kadani, jimž obětavě a s láskou složil až do své smrti. Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

3. října 1921

zemřel ve Znojmě bratr spolupracovník **Florián Malachta**. Narodil se 21. října 1862 v Buku na Moravě, do řádu vstoupil v Olomouci a zde 18. října 1887 složil řeholní sliby. Sloužil Bohu a bratřím v klášterech ve Frýsachu, Olomouci, Praze, Retzu a Znojmě. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

4. října 1946

zemřel v Litoměřicích bratr spolupracovník **Hyacint Hruboš**. Narodil se 23. července 1859 v Havřicích u Uherského Brodu, sliby složil 12. ledna 1890 v Olomouci. Pracoval v Uherském Brodě, Košicích, Šoproni a dalších klášterech říšské provincie. Největší část svého života prožil v konventu v Ústí nad Labem, kde pracoval jako kuchař a sakristán. Byl velmi pracovitý, skromný a pokorný. Po uzavření ústeckého kláštera odešel do Litoměřic, kde pokračoval ve své službě. Je pohřben v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

6. října 1948

zemřel ve Střelcích u Brna **P. Česlav Přichystal**, generální kazatel. Narodil se 17. května 1869 ve Vysoké na Moravě, gymnázium vystudoval v Olomouci, kde vstoupil do řádu a 3. srpna 1890 složil sliby. Studoval ve Vídni, kde byl 15. dubna 1894 vysvěcen na kněze. Působil v Olomouci jako katecheta na řepčínské škole sester dominikánek, později jako kazatel v Uherském Brodě a kaplan v Praze. Na řádovém učilišti v Olomouci několik let vyučoval církevní dějiny, katechetiku a homiletiku. V roce 1921 jej arcibiskup Stojan pověřil vedením duchovní správy v nově se tvořící hejčínské farnosti. Zároveň stále vyučoval na školách sester dominikánek i na řádovém učilišti v Olomouci církevní dějiny. Od roku 1932 krátce působil v Třeboni, Uherském Brodě a Plzni. V roce 1939 byl jmenován spirituálem a duchovním správcem sester dominikánek ve Střelcích. Byl úžasně pracovitým člověkem. Je pohřben ve Střelcích.

Ať odpočívá v pokoji.

7. října 1969

zemřel v Grono u Graubünden ve Švýcarsku **P. Augustin Jan Scherzer**. Narodil se 2. června 1901 ve Vídni v Rakousku, sliby složil 15. srpna 1920 v Olomouci. Studoval v Olomouci a Římě. Dne 5. července 1925 přijal v Olomouci kněžské svěcení. Působil jako kazatel a submagistr noviců v Olomouci a spolupracoval v redakci časopisu *Na hlubinu*. Na řádovém učilišti vyučoval církevní dějiny a pastorální teologii. S nadšením se věnoval rovněž lidovým misiím. V letech 1936–1943 byl převorem ve Znojmě a vikářem české provincie pro konventy v zabraném sudetském území. Po 2. světové válce musel jako člen německé národnosti opustit Československou republiku. Odešel do Švýcarska, odkud byl v roce 1947 povolán do Říma. Pracoval jako knihovník na Angeliku a byl spirituálem v mezinárodním konviktu sv. Tomáše. Krátce před smrtí odešel do Grono, kde náhle zemřel. Je pohřben v Grono.

Ať odpočívá v pokoji.

9. října 1933

zemřel v Litoměřicích **P. Josef Chlupáček**. Narodil se 28. října 1849 v Hněvotíně u Olomouce, po ukončení gymnázia vstoupil do řádu a 5. března 1877 složil v Olomouci řeholní sliby. Zde také 5. července 1875 přijal kněžské svěcení. Působil jako kazatel a zpovědník v klášteřích v Olomouci, Vídni, Frýsachu, Uherském Brodě, Znojmě a Litoměřicích. Je pohřben v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

9. října 1531

zemřel Paolo Butigella, 41. magistr řádu (1530–1531).

Ať odpočívá v pokoji.

11. října 1920

zemřel v Praze **P. Guala Konečný**. Narodil se 30. prosince 1866 ve Studnicích u Vyškova, sliby složil 6. září 1886 v Olomouci. Teologická studia absolvoval ve Vídni, kde byl 25. července 1890 vysvěcen na kněze. Po vysvěcení působil ve Vídni a pak ve Štýrském Hradci jako submagistr kleriků. Od roku 1894 působil v Praze jako kaplan a katecheta, člen různých sociálních spolků a redaktor časopisu *Růže dominikánská*. V roce 1902 byl zvolen převorem v Uherském Brodě, od roku 1905 byl převorem ve Znojmě a od roku 1908 převorem a novicmistrem v Olomouci. V letech 1914–1918 zastával oficium provinciála české provincie. Byl skvělým kazatelem, katechetou a zpovědníkem. Poslední roky života působil jako profesor náboženství na Učitelském ústavu školských bratří ve Sv. Janu pod Skalou. Trpěl vleklou nemocí, ke konci života musel podstoupit amputaci nohy. Své utrpení snášel s velkou odevzdaností. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

12. října 1912

zemřel v Římě v klášteře sv. Sabiny na zápal plic bratr spolupracovník **Bonaventura Smahel**. Narodil se 8. prosince 1866 v Zámrsku na Moravě, do řádu vstoupil v Praze a řeholní sliby složil 15. července 1897 v Olomouci. Po slíbech byl asignován do Prahy, kde pracoval jako expeditor časopisu *Růže dominikánská*. V roce 1899 byl asignován do Říma ke sv. Sabině, kde pomáhal bratřím na generální kurii. Pracoval jako sakristán. Je pohřben v Římě.

Ať odpočívá v pokoji.

15. října 1449

zemřel Barthélémy Texier, 26. magistr řádu (1426–1449).

Ať odpočívá v pokoji.

21. října 1920

zemřel ve Znojmě bratr spolupracovník **Jan Nepomuk Waldmann**. Narodil se 16. října 1869 v Hlavňovicích na Šumavě, řeholní sliby složil 11. listopadu 1894 ve Štýrském Hradci. Byl kuchařem v kláštorech ve Štýrském Hradci, Retzu a dlouhá léta v Praze. Po přestálé nemoci byl v říjnu 1920 poslán představenými na rekonvalescenci do Znojma, kde zemřel. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

24. října 1939

zemřel v Plzni **P. Bruno Bárta**. Narodil se 2. června 1863 v Javornici v Čechách, vystudoval gymnázium v Rychnově nad Kněžnou a v roce 1884 vstoupil v Olomouci do řádu. Sliby složil 5. října 1885 a po absolvování studií ve Vídni byl 25. července 1889 vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan a katecheta v Praze. V roce 1895 byl ustanoven představeným v Uherském Brodě a po skončení kadence se stal novicmistrem a podpřevorem v Olomouci. Roku 1901 byl znovu jmenován představeným v Uherském Brodě, ale už o rok později byl zvolen převorem v Praze. Zasloužil se o vybudování kláštera s kostelem Panny Marie Růžencové v Plzni. V roce 1910 byl jmenován prvním představeným tohoto kláštera a byl také prvním a dlouholetým zdejším farářem. Byl to vzorný observantní řeholník. V časopise *Na hlubinu* ho krátce po jeho smrti charakterizovali slovy: „Umírá vlastní tvůrce samostatné české provincie dominikánské ... P. Bruno Bárta. Zjev tvrdý, přísný, člověk, který se nemazlil ani s lidmi, ani se slovy. ... Jeho život byl řetězem tuhé práce, přísné sebekázně, bojů a zápasů o desetitisíce duší.“ (*Na hlubinu* 1939, 637–638). Je pohřben v Plzni.

Ať odpočívá v pokoji.

26. října 1985

zemřel v Hoješíně u Chrudimi **P. Alfonz Václav Hutař**. Narodil se 18. srpna 1896 v Třebíči na Moravě. Za 1. světové války bojoval na frontě, po návratu vystudoval gymnázium v Praze, vstoupil do řádu a 10. října 1925 složil v Olomouci sliby. Po absolvování studia na řádovém učilišti v Olomouci přijal 21. prosince 1930 kněžské svěcení. Nejprve působil jako kaplan a zpovědník ve Znojmě. V roce 1935 byl asignován do Uherského Brodu a 28. ledna 1937 byl jmenován představeným domu. Sloužil zde jako kazatel a zpovědník, ředitel třetího řádu a zpovědník sester dominikánek v Bojkovicích. Dne 17. ledna 1940 byl asignován do Plzně jako kaplan a duchovní správce v nemocnici. S dalšími spolubratry se věnoval lidovým misiím. Po 2. světové válce byl 18. června 1945 asignován do konventu v Litoměřicích, kde kromě povinností v klášterním kostele převzal duchovní správu ve farnostech Homole a Proboštov. Od roku 1948 působil v Jablonném. Koncem roku 1949 byl zatčen, protože otevřeně vystupoval proti komunistickému režimu. Dne 21. ledna 1950 byl odsouzen k osmi letům vězení. Trest si odpykal na Mírově a ve Valdicích. Po propuštění v roce 1957 žil několik let pravděpodobně u svých příbuzných. 10. května 1961 nastoupil jako kaplan ke Školským sestrám sv. Františka v Hoješíně u Chrudimi. V pokročilém věku prodělal mozkovou mrtvici, nemoci se však nikdy nepoddal. Houževnatě cvičil a trvalé následky přijímal odevzdaně jako Boží vůli. Pro svůj pevný charakter si od tehdejšího provinciála vysloužil přezdívku „svatý paličák“. Je pohřben na hoješínském hřbitově.

Ať odpočívá v pokoji.

28. října 1937

zemřel v Košicích **P. Bruno Janeš**. Narodil se 14. prosince 1869 v Křemži v jižních Čechách, gymnázium vystudoval v Českých Budějovicích a pak ve Štýrském Hradci vstoupil do řádu. Zde 29. září 1890 složil sliby a pokračoval ve studiu filosofie a teologie. Dne 25. července 1894 byl ve Vídni vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan a kazatel ve Vídni, Znojmě, Frýsachu a Košicích. V letech 1923–1926 byl převorem v Košicích. Je pohřben v Košicích.

Ať odpočívá v pokoji.

28. října 1582

zemřel Vincenzo Giustiniani, 47. magistr řádu (1558–1570).

Ať odpočívá v pokoji.

3. listopadu 1967

zemřel v Charitním domově na Moravci bratr spolupracovník **Ildefons Alois Limburský**. Narodil se 31. října 1889 v Černíkách v Čechách. V roce 1912 byl přijat do noviciátu v Litoměřicích, roku 1915 však byl odveden na vojnu a vrátil se až v roce 1919. Řeholní sliby proto složil až 20. srpna 1920 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v kláštorech v Olomouci, Praze a ve Znojmě. V roce 1950 byl s dalšími bratry internován v Králíkách a odsud odvezen do Charitního domova na Moravci. Byl velmi oblíben pro milou a veselou povahu. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

4. listopadu 1952

zemřel Johannes von Wildeshausen, 4. magistr řádu (1241–1252)

Ať odpočívá v pokoji.

5. listopadu 1991

zemřel v nemocnici v Praze na Žižkově bratr spolupracovník **Hyacint Julius Drnzik**. Narodil se 4. ledna 1915 v Hradišti u Topolčan, do řádu vstoupil v Olomouci a 21. července 1949 složil řeholní sliby. Sloužil bratřím v Olomouci jako kuchař. V roce 1950 byl internován v Broumově. Slavné sliby pak skládal tajně v roce 1953 v Litoměřicích. Po propuštění z internace pracoval jako zdravotník v nemocnici a později jako dělník v Metrostavu v Praze. Když se bratři směli v roce 1990 vrátit do klášterů, zůstal pro svůj špatný zdravotní stav nadále ve svém bytě, ale o dění v řádu projevoval velký zájem. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

7. listopadu 1715

zemřel Antonio de Monroy, 59. magistr řádu (1677–1686).

Ať odpočívá v pokoji.

10. listopadu 2011

zemřel v Praze **P. ThDr. Marek Václav Žilinský**. Narodil se 12. července 1921 v Poličné na Moravě. Po maturitě na reálném gymnáziu ve Valašském Meziříčí vstoupil do řádu, sliby složil 28. září 1943 v Olomouci, kde přijal 29. června 1948 kněžské svěcení. Teologii vystudoval na dominikánském řádovém studiu v Olomouci. V roce 1950 byl internován v koncentračním klášteře v Broumově, poté nastoupil vojenskou službu u PTP. Po propuštění v roce 1953 pracoval v manuálních profesích, dále až do roku 1981 ve Státní technické knihovně v Praze. Od poloviny 60. let intenzivně pracoval v novozákonní skupině Českého ekumenického překladu; oku 1992 získal doktorát na HTF UK. V letech 1984–2004 vyučoval latinu a řečtinu na HTF a ETF UK. Po obnově klášterů v roce 1990 se rozhodl žít sám, mimo komunitu bratří. Nepožádal ani o přijetí do pastorače v diecézi. Pohřben je v Praze v Břevnově.

Ať odpočívá v pokoji.

11. listopadu 1913

zemřel v olomouckém konventu bratr spolupracovník **Markolín Pavlíček**. Narodil se 8. prosince 1843 v Hrachovišti u Pardubic, řeholní sliby složil 8. července 1868 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v klášterech v Šoproni, Znojmě a Olomouci jako krejčí. Je pohřben v Olomouci.

Ať odpočívá v pokoji.

16. listopadu 1544

zemřel Alberto de las Casas, 44. magistr řádu (1542–1544).

Ať odpočívá v pokoji.

17. listopadu 1942

zemřel ve Znojmě bratr spolupracovník **Marian Filaus**. Narodil se 25. října 1867 v Trhových Svinech v Čechách, řeholní sliby složil 25. prosince 1898 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v kláštěrech v Olomouci a ve Vídni. Za 1. světové války musel narukovat na frontu. Po návratu působil až do své smrti ve Znojmě. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

18. listopadu 1451

zemřel Guy Flamochet, 28. magistr řádu (1451).

Ať odpočívá v pokoji.

19. listopadu 1910

zemřel v Praze **P. Česlav Navrkal**, generální kazatel. Narodil se 23. ledna 1843 v Okřešicích na Moravě, sliby složil 7. září 1865 ve Štýrském Hradci. Studoval ve Vídni a zde 25. července 1869 přijal kněžské svěcení. Byl skvělým kazatelem a oblíbeným zpovědníkem v Olomouci a Praze. V roce 1885 byl zvolen převorem v Olomouci a jako takový nemálo pomohl při zakládání mateřince sester dominikánek v Řepčíně. Po skončení kadence byl asignován do Prahy a ustanoven farářem u sv. Jiljí. V této funkci setrval až do své smrti. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

21. listopadu 1921

zemřel v pražském klášteře bratr spolupracovník **Matěj Kittel**. Narodil se 14. ledna 1859 v Lipové u Šluknova, do řádu vstoupil ve Vídni a řeholní sliby složil 29. září 1886 ve Štýrském Hradci. Žil a pracoval v kláštorech ve Vídni, Štýrském Hradci, Praze, Šoproni, Retzu, Chebu, Uherském Brodě, Frýsachu a Litoměřicích. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

21. listopadu 1294

zemřel Étienne de Besançon, 8. magistr řádu (1292–1294)

Ať odpočívá v pokoji.

21. listopadu 1578

zemřel Serafino Cavalli, 48. magistr řádu (1571–1578).

Ať odpočívá v pokoji.

27. listopadu 1949

zemřel v Uherském Brodě bratr spolupracovník **Rajmund Jan Lakomý**. Narodil se 28. května 1873 v Cakově na Moravě, řeholní sliby složil 1. listopadu 1903 ve Štýrském Hradci. Jako krejčí sloužil Bohu a bratřím v klášteře sv. Jiljí v Praze. Za 1. světové války musel narukovat na frontu. Po návratu pracoval v Uherském Brodě, Olomouci, Třeboni; ke konci života opět v Uherském Brodě. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

27. listopadu 1997

zemřel v Dolních Albeřicích **P. Zdislav Josef Varaďa**. Narodil se 14. května 1913 v Prakšicích u Uherského Brodu. Do řádu vstoupil 26. září 1932 v Olomouci, sliby složil 27. září 1933 v Olomouci. Kněžské svěcení přijal v olomouckém kapucínském kostele 29. června 1938. Po svěcení působil v Praze u sv. Jiljí a jako duchovní správce a katecheta při kapli sv. Vojtěcha na Žižkově. Od roku 1942 byl kaplanem a katechetou u klášterního kostela v Plzni. V květnu 1945 se ujal duchovní správy v Jablonném v Podještědí, kde zastával rovněž funkci představeného domu. V roce 1950 byl internován v Broumově a ještě téhož roku nastoupil vojenskou službu u PTP, která trvala do konce roku 1953. Potom až do roku 1973 pracoval v různých dělnických profesích v ČKD v Praze a dále v Železniční zdravotní službě v Praze. Při návštěvě sester dominikánek v Buchlovicích v březnu 1973 se u něj náhle projevilo onemocnění zažívacího ústrojí a musel postupně podstoupit několik operací. Po léčení pobýval u sester dominikánek v Buchlovicích a potom v Kadani. Od roku 1975 působil jako duchovní správce sester boromejek v Božicích a v Oseku u Strakoníc. Roku 1981 nastoupil k sestram Nejsvětější Svátosti v Dolních Albeřicích, kde také zemřel. Je pohřben v kryptě klášterního kostela v Jablonném v Podještědí.

Ať odpočívá v pokoji.

28. listopadu 2003

zemřel v nemocnici v St. George na Grenadě **P. JUDr. Bernard Radomír Kadlec**. Narodil se 21. dubna 1915 v Praze. Po ukončení gymnázia vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Oboru se však nevěnoval, pracoval v Národní knihovně, kde ještě vystudoval knihovnictví. Začal také studovat na filosofické fakultě historii umění, estetiku a filosofii, které již kvůli uzavření vysokých škol během nacistické okupace nedokončil. Práci v knihovně opustil v roce 1942 a nastoupil do noviciátu, 28. září 1943 složil řeholní sliby a zahájil studium teologie v Olomouci. Krátce po vysvěcení na kněze 29. června 1947 odešel do Oxfordu, kde v roce 1949 dokončil svá teologická studia. Vzhledem ke změně poměrů a na doporučení představených se domů nevrátil. Chtěl pokračovat ve studiích, ale kvůli nedostatku kněží ve farní správě odešel do farnosti v Hinckley. V roce 1951 byl anglickou provincií vyslán do misí na Grenadu a Barbados, kde strávil třicet dva roky. Kromě obvyklé pastorační práce editoval místní týdeník, vyučoval němčinu a organizoval teologické kurzy pro laiky a stálé jáhny. V roce 1982 byl asignován do Kingstonu na Jamaiku. Poslední léta svého života strávil opět na Grenadě. Zemřel po krátké nemoci 28. listopadu 2003 v místní nemocnici hlavního města St. George. Pohřeb se konal 8. prosince 2003 v katedrále Neposkvrněného Početí Panny Marie. Jeho ostatky jsou uloženy v dominikánské části hřbitova.

Ať odpočívá v pokoji.

1. prosince 1649

zemřel Tommaso Turco, 56. magistr řádu (1644–1649).

Ať odpočívá v pokoji.

2. prosince 1937

zemřel v Uherském Brodě bratr spolupracovník **Konrád Konečný**. Narodil se 22. ledna 1871 v Boleslavi ve Slezsku, řeholní sliby složil 21. listopadu 1899 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím v kláštrech v Olomouci, Znojmě a Uherském Brodě. V letech 1917–1919 během 1. světové války musel nastoupit na frontu. Po návratu pracoval v Litoměřicích a Uherském Brodě. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

2. prosince 1989

zemřel v Myslave u Košic **P. ThDr. Inocent Michael Müller**. Narodil se 7. listopadu 1911 v Myslave na Slovensku, řeholní sliby složil 30. října 1930 v Olomouci. Od roku 1934 studoval v Římě na Angeliku, 17. června 1935 promoval na bakaláře teologie a 5. července 1935 přijal v Olomouci kněžské svěcení. Během 2. světové války působil v Trenčíně a po válce v Košicích. Od roku 1947 žil s dovolením Kongregace pro řeholníky mimo komunitu. Dlouhá léta působil jako farář v Myslave u Košic, kde neúnavně pracoval pro posvěcení a spásu nesmrtečných duší. Je pohřben v Myslave.

Ať odpočívá v pokoji.

3. prosince 1837

zemřel Joaquín Briz, 67. magistr řádu (1825–1831).

Ať odpočívá v pokoji.

4. prosince 1979

zemřel v Prešově **P. Gregor Ambrož Hajdu**. Narodil se 18. ledna 1921 v Prešově, řeholní sliby složil 7. října 1946 v Olomouci. Kněžské svěcení přijal tajně, nikdy nechtěl říci, kdy byl vysvěcen. Byl internován v Broumově, prošel PTP. Po návratu do svého rodiště pracoval v civilním zaměstnání. Krátce nato však byl odsouzen komunistickým režimem k odnětí svobody, protože ve svém rodném domě skrýval posledního košického převora P. Pia Krivého. Fr. Gregor se nemálo zasloužil o obnovení dominikánského života na Slovensku. Spolu s P. Akvinasem Gaburou na Slovensku tajně vychovávali nový dorost. Pouze jednou ve svém životě směl veřejně sloužit mši svatou, a to v zahraničí. Je pohřben v Prešově.

Ať odpočívá v pokoji.

5. prosince 1982

zemřel v Bohuslavicích u Hlučína **P. Klement Benedikt Fuss**. Narodil se 25. srpna 1904 v Bohuslavicích, sliby složil 17. listopadu 1924 v Olomouci, kde rovněž studoval a pak 5. července 1930 přijal kněžské svěcení. Působil jako submagistr kleriků, kazatel a zpovědník v Olomouci a poté kazatel a zpovědník ve Znojmě. Na žádost brněnské konzistoře převzal v roce 1939 duchovní správu v Načeratcích u Znojma. V roce 1940 byl asignován do Litoměřic, poté byl syndikem provincie v Praze a před rokem 1950 působil v Uherském Brodě. V roce 1950 byl internován v Broumově. Po propuštění odešel k příbuzným do svého rodiště a pracoval v civilním zaměstnání. Je pohřben v Bohuslavicích u Hlučína.

Ať odpočívá v pokoji.

5. prosince 2003

zemřel v nemocnici v Sursee ve Švýcarsku **P. Theol. Lect. Vladimír Josef Koudelka**. Narodil se 12. ledna 1919 v Bohuslavicích u Nové Říše. Základní školu navštěvoval v Nové Říši, po skončení páté třídy přestoupil na arcibiskupské gymnázium v Praze. Jako student gymnázia bydlel v dominikánském juvenátě u sv. Jiljí. Maturoval v roce 1938 a na podzim téhož roku vstoupil do noviciátu v Olomouci. Řeholní sliby složil 29. září 1939. Studoval na řádovém generálním studiu v Olomouci a 2. července 1944 zde přijal kněžské svěcení. V roce 1946 dosáhl lektorátu z teologie na řádovém učilišti a odjel na univerzitu do Fribourgu ve Švýcarsku, aby pokračoval ve studiu církevních dějin. V roce 1949 dosáhl doktorátu teologie. Od roku 1950 do roku 1952 vyučoval dějiny filosofie a dějiny dogmatu ve Walberbergu. Poté pracoval až do roku 1976 v Historickém ústavu řádu u sv. Sabiny v Římě, kde se věnoval bádání v řádových dějinách, zvláště se zabýval životem sv. Dominika. Od roku 1976 do roku 1986 byl spirituálem sester dominikánek z Betanie v St. Niklausen ve Švýcarsku, v letech 1986–1990 byl převorem v dominikánském klášteře v Lucernu. Od roku 1990 až do své smrti duchovně pečoval o sestry dominikánky v Rickenbachu. Zemřel na infarkt v oblastní nemocnici v Sursee. Pohřben je v Rickenbachu.

Ať odpočívá v pokoji.

6. prosince 1970

zemřel ve Vídni v Rakousku **P. ThDr., JUDr. a Mag. STh. Ondřej Josef Petrů**. Narodil se 14. března 1915 v Klátovci na Moravě, sliby složil 27. září 1936 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 5. července 1941 v Olomouci. V roce 1947 promoval na Palackého univerzitě v Olomouci. Vyučoval pak na generálním studiu v Olomouci církevní právo, dějiny, patrologii a archeologii a současně zastával oficium magistra kleriků. V různých časopisech publikoval řadu článků, tiskem vyšla i jeho doktorská práce o Matěji z Janova. V roce 1950 se mu podařilo uprchnout do zahraničí. Působil pak v Římě, kde často spolupracoval na překladech různých knih do českého jazyka. Měl velký cit pro čistotu českého jazyka. Jeho nejznámějším dílem je překlad Nového zákona, který vyšel v Křesťanské akademii v Římě. Všude byl oblíben pro svou srdečnou a milou povahu. Je pohřben v Římě.

Ať odpočívá v pokoji.

7. prosince 1984

zemřel v nemocnici v Novém Městě na Moravě **P. Cyril Emil Šíma**. Narodil se 14. září 1911 v Heltinově u Nového Jičína. Gymnázium vystudoval v Praze a pak vstoupil v Olomouci do řádu. Sliby složil 28. září 1932 v Olomouci, kde byl také 4. července 1937 vysvěcen na kněze. Působil jako katecheta v Plzni, Praze a Uherském Brodě. Spolupracoval na redigování časopisu *Růže dominikánská*. Zvláště vynikl jako lidový misionář. Od roku 1940 byl magistrem noviců a kleriků v Olomouci, pak kaplanem a katechetou ve Znojmě. V roce 1948 byl ustanoven představeným kláštera v Uherském Brodě. V roce 1950 byl internován v Broumově, pak prošel PTP. Po návratu do civilu pracoval jako duchovní správce v Ústavech sociální péče na Velehradě a v Křížanově, později jako výpomocný duchovní v křížanovské farnosti. Byl zaníceným ctitelem sv. Zdislavy. S velkou péčí se věnoval především dětem a mladým lidem. Je pohřben v Křížanově.

Ať odpočívá v pokoji.

8. prosince 1947

zemřel v Uherském Brodě bratr spolupracovník **Alois Matouš Kotačka**. Narodil se 13. srpna 1865 v Ostrožské Lhotě na Moravě, řeholní sliby složil 15. srpna 1895 v Olomouci. Pracoval v mnoha klášterech říšské, později české, provincie: v Olomouci, Znojmě, Vídni, Plzni, Litoměřicích a nakonec v Uherském Brodě. Od roku 1900 působil několik let na generalátě v Římě u sv. Sabiny. Arcibiskup Josef Beran na něj rád vzpomínal a vyznal, že zásluhou fr. Aloise byl přijat P. Cormierem v Římě do třetího řádu sv. Dominika. Fr. Alois byl pro pokornou, nenáročnou a přátelskou povahu velmi oblíben. Je pohřben v Uherském Brodě.

Ať odpočívá v pokoji.

11. prosince 1953

tragicky zemřel bratr klerik **Leo Janovský**. V roce 1950 byl spolu s ostatními kleriky olomouckého konventu internován v klášteře v Broumově a odsud krátce nato odveden k PTP. Nedaleko Banské Bystrice ho přejelo nákladní auto.

Ať odpočívá v pokoji.

11. prosince 1872

zemřel Vincent Jandel, 73. magistr řádu (1850–1872).

Ať odpočívá v pokoji.

12. prosince 1960

zemřel v Charitním domově na Moravci **P. Michael Václav Chaloupka**. Narodil se 22. září 1916 v Horních Dubňanech na Moravě, sliby složil 29. září 1938 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 4. července 1943 v Olomouci. Působil v Olomouci, od roku 1947 byl administrátorem farnosti u sv. Jiljí v Praze, katechetou a duchovním vůdcem skautů. V roce 1948 byl poslán představenými do Jablonného v Podještědí ke hrobu sv. Zdislavy, kde působil jako představený domu a kaplan. V roce 1950 byl internován v Broumově. Po propuštění dlouho pracoval v civilním zaměstnání. Těžce onemocněl a požádal o přijetí do Charitního domova na Moravci, kde prožil poslední chvíle svého života. Je pohřben na Moravci.

Ať odpočívá v pokoji.

14. prosince 1947

zemřel v pražském konventu provinciál **P. Tomáš Emil Dittl**. Narodil se 3. června 1895 v Praze na Smíchově, studoval na akademickém gymnáziu. Vstoupil do řádu a sliby složil 11. září 1913 v Olomouci. Po absolvování studia v Olomouci a Štýrském Hradci přijal 7. října 1917 v Olomouci kněžské svěcení. V roce 1921 byl ustanoven prefektem pražského juvenátu. Po smrti P. Odilona Pospíšila v roce 1932 byl zvolen převorem v Praze a v roce 1934 provinciálem české provincie. Po čtyřech letech se vrátil zpět ke svým juvenistům. V roce 1942 byl znovu zvolen provinciálem a pak ještě jednou v roce 1946. Zástupci provincie mu tak projevíli důvěru a ocenili jeho vzácné schopnosti. Zemřel náhle uprostřed práce. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

15. prosince 1470

zemřel Corrado di Asti, 30. magistr řádu (1462–1465).

Ať odpočívá v pokoji.

16. prosince 1997

zemřel v Praze **P. RNDr. Ludvík Artur Pavelka**. Narodil se 11. ledna 1903 v Heršpicích u Brna. Dětství a mládí prožil ve Vídni. Jako gymnazista odešel s rodinou do Olomouce, kde po delší přestávce dokončil gymnaziální studia a kde se seznámil s řádem. Jeho duchovním vůdcem byl Emilián Soukup. Vystudoval přírodovědeckou fakultu UK v Praze, během studií bydlel u sv. Jiljí. Zvolil si manželský stav. Během druhé světové války a po ní se velice angažoval v životě církve. Bylo to období významné spolupráce s otcem Janem Urbanem OFM, ale také s Metodějem Habáňem a Emiliánem Soukupem. Vyučoval na františkánském *Studium catholicum*, publikoval články ve *Filosofické revue* a fribourgském časopise *Divus Thomas*. Zde navázal kontakt s otcem Horvathem a Inocentem Bocheňským; vedl korespondenci s fyzikem Heisenbergem na téma řád a náhoda. Před rokem 1948 spolu s P. Habáňem a literárním kritikem F. Chudobou zahájili „křížové tažení“ proti komunismu, a to formou přednášek po celé republice. P. Metoděj skončil ve vězení, F. Chudoba se zachránil útekem do exilu a fr. Ludvík předčasným odchodem do pracovního procesu v závodě Chirana. Jako technik a konstruktér uváděl do provozu onkologická pracoviště v Československu a Sovětském Svazu. V době Pražského jara se angažoval jak v oblasti církevní, tak politické. V letech konsolidace s terciářem Prof. Milanem Procházkou organizovali přednáškové turné pro studenty a seznamovali je s křesťanskou filosofií, teologií a kulturou. Tím obnovil spolupráci s dominikánským řádem v rámci ilegálních aktivit a sám vstoupil do třetího řádu s dohodou, o níž věděla jeho manželka, že v případě ovdo-
vění vstoupí do prvního řádu a stane se knězem. Kněžské svěcení přijal 23. března 1991 v Praze. Vrátil se tak do konventu sv. Jiljí. Zde sloužil jako kněz a podílel se na formaci bratří a sester. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

16. prosince 1780

zemřel Juan Tomás de Boxadors, 64. magistr řádu (1756–1777).

Ať odpočívá v pokoji.

18. prosince 1912

zemřel v Litoměřicích **P. Lect. Benedikt Kunderát**. Narodil se 16. července 1840 v Neprachově v Čechách, gymnázium vystudoval v Klatovech a pak vstoupil ve Štýrském Hradci do řádu. Dne 10. února 1862 zde složil řeholní sliby, pokračoval ve studiu a 9. července 1865 byl vysvěcen na kněze. Po kněžském svěcení působil v Košicích jako kazatel a zpovědník, od roku 1869 i jako převor. V roce 1876 a znovu 1881 byl zvolen převorem v Litoměřicích a od roku 1881 byl současně novicmistrem. V roce 1882 byl ustanoven novicmistrem a profesorem filosofie ve Vídni. V 80. letech 19. století vypomáhal při obnovování polské provincie, v letech 1884–1890 byl převorem ve Lvově. Pak znovu působil jako profesor ve Vídni a kazatel v Košicích, Litoměřicích a Praze. Po obnovení české provincie vyučoval na provinčním učilišti v Olomouci filosofii a rétoriku, byl podpřevorem a kazatelem, později působil v Praze a Litoměřicích. Velké zásluhy si získal prostudováním a zpracováním materiálů o paní Zdislavě. Na základě jeho práce byla Zdislava papežem Piem X. v roce 1907 beatifikována. Napsal rovněž několik knih. Je pohřben v Litoměřicích.

Ať odpočívá v pokoji.

18. prosince 1989

zemřel v Charitním domově na Moravci bratr spolupracovník **Tomáš Vincenc Chuchma**. Narodil se 28. ledna 1917 v Brumově u Zlína, po vzoru své rodné sestry vstoupil v Olomouci do řádu a 8. března 1935 zde složil řeholní sliby. Dlouhá léta sloužil bratřím jako kuchař v Olomouci a ve Znojmě. V roce 1950 byl internován v Králíkách, pak pracoval na různých stavbách jako dělník a nakonec byl průvodčím a vlakvedoucím u ČSD. Jako důchodce pak žil ve Znojmě. Pro pokračující chorobu byl přijat půl roku před smrtí do Charitního domova na Moravci. Je pohřben v rodném Brumově-Bylnici.

Ať odpočívá v pokoji.

19. prosince 1915

zemřel v Ústí nad Labem **P. Vigilius Gander**. Narodil se 1. října 1849, sliby složil 8. září 1872 ve Štýrském Hradci a 21. července 1878 zde byl vysvěcen na kněze. Většinu svého řeholního života sloužil věřícím jako katecheta, kazatel a zpovědník v klášterních kostelích v Litoměřicích a v Ústí nad Labem. Proslavil se rovněž jako šířitel růžencové zbožnosti. Je pohřben v Ústí nad Labem.

Ať odpočívá v pokoji.

19. prosince 1980

zemřel v Charitním domově na Moravci **P. Štěpán Václav Masiak**, generální kazatel. Narodil se 19. září 1902 v Praze, sliby složil 10. října 1925 v Olomouci a 21. prosince 1930 zde přijal kněžské svěcení. Hned jako novokněz byl ustanoven kaplanem v Plzni a už v roce 1935 byl zvolen převorem v Olomouci. V roce 1937 byl zvolen převorem v Praze a v roce 1939 byl jmenován prvním převorem nově ustanoveného konventu v Plzni. Za okupace byl v roce 1944 internován gestapem v Zásnukách pro svá kázání. Po válce byl v roce 1946 ustanoven představeným v Uherském Brodě a v roce 1948 převorem ve Znojmě na místo uvězněného P. Jakuba Zemka. Byl velmi oblíbeným lidovým misionářem. V roce 1950 byl internován v Želivě, pak v Oseku a nakonec na Králíkách. Později pracoval v civilním zaměstnání. V roce 1968 spolu s dalšími bratry obnovoval řeholní život ve Znojmě, kde velmi obětavě vypomáhal ve farní duchovní správě. V roce 1980 musel pro postupující chorobu odejít do Charitního domova na Moravci. Byl vzorným řeholníkem. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

20. prosince 1540

zemřel Agostino Recuperati, 43. magistr řádu (1539–1540).

Ať odpočívá v pokoji.

21. prosince 1935

zemřel ve znojemské nemocnici po mozkové mrtvici **P. Leonard Jílek**. Narodil se 27. srpna 1881 ve Stříteži v Čechách. Po ukončení gymnázia v Litomyšli vstoupil v Olomouci do řádu a 31. října 1902 složil sliby. Studoval na řádovém učilišti v Grazu a po obnovení české provincie v roce 1905 na provinčním studiu v Olomouci, kde 5. července 1907 přijal kněžské svěcení. Působil jako kazatel v Uherském Brodě, jako kaplan ve Znojmě a kazatel v Litoměřicích. V roce 1923 byl ustanoven kaplanem sester dominikánek ve Střelcích a sloužil zde sestrám devět let. Od roku 1932 působil jako katecheta, kazatel a zpovědník ve Znojmě. Byl slabého zdraví. Na co nestačil tělesnými silami, nahrazoval modlitbou. Jeho současníci o něm svědčí, že se řídil zásadou sv. Dominika – mluvit s Bohem nebo o Bohu. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

21. prosince 1998

zemřel ve Znojmě **P. Patrik Josef Trnečka**. Narodil se 16. února 1924 v Protivanově. Vstoupil do řádu v Olomouci, kde 3. března 1946 složil řádové sliby. Na kněze byl vysvěcen 4. března 1950 v Olomouci. Krátce nato byl s ostatními řeholníky násilně odvečen do koncentračního kláštera v Broumově. Od září 1950 do konce roku 1953 byl nasazen v PTP, poté pracoval jako stavební dělník v OSP Blansko, pak jako lesní dělník. V letech 1957–1962 pracoval jako zahradník v Broumově a zároveň vypomáhal v duchovní správě sester dominikánek. V roce 1968 nastoupil do duchovní správy ve Znojmě, podílel se na vytváření znojenské komunity a od 1. května 1974 působil jako duchovní správce v Želetavě. Po pádu komunistické totality v roce 1990 přišel do komunity v Uherském Brodě. Poslední léta svého života působil pro svou nemoc v klášteře Milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži. Při jedné návštěvě svých známých ve Znojmě dostal mozkovou mrtvici a zůstal zde v ošetrování. Když se stav nemoci zhoršil, byl převezen do znojenské nemocnice, kde také zemřel. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

23. prosince 1819

zemřel Pio Giuseppe Gaddi, 66. magistr řádu (1798–1819).

Ať odpočívá v pokoji.

24. prosince 1948

zemřel ve Znojmě **P. Alois Josef Capoušek**. Narodil se 1. června 1883 v Kunčí u Chrudimi, sliby složil 14. září 1902 v Olomouci, kde také 5. července 1907 přijal kněžské svěcení. Byl oblíbeným kazatelem a zpovědníkem v Olomouci, Uherském Brodě a Znojmě. Krátkou dobu působil jako duchovní správce sester dominikánek v Podivicích. Je pohřben ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

30. prosince 1919

zemřel ve Znojmě bratr spolupracovník **Josef Flöss**. Narodil se 20. září 1834 v Tyrolsku, sliby složil 16. února 1870 ve Štýrském Hradci. Sloužil Bohu a bratřím v mnoha kláštorech říšské provincie, naposledy ve Znojmě, kde je také pohřben.

Ať odpočívá v pokoji.

30. prosince 1972

zemřel v pražské nemocnici na Karlově **P. Lukáš Alois Mikulčík**. Narodil se 18. listopadu 1914 ve Smolině u Valašských Klobouk, sliby složil 27. září 1936 v Olomouci a 5. července 1941 byl v Olomouci vysvěcen na kněze. Působil v Uherském Brodě a Praze. S velkou horlivostí konal lidové misie. Když byl v roce 1950 likvidován pražský klášter, pobýval právě mimo Prahu. Po návratu našel klášter prázdný a v něm bezradného starého P. Alberta Škrabala. Bylo mu dovoleno krátkou dobu zajišťovat bohoslužby v kostele sv. Jiljí. Později působil v řadě farností pražské arcidiecéze. V roce 1968 se směl vrátit jako farář k řádovému kostelu Panny Marie Růžencové v Plzni, kde velmi obětavě sloužil až do své smrti. Poslední roky života jej sužovala těžká choroba, kterou snášel s velkou trpělivostí. Je pohřben ve Valašských Kloboukách.

Ať odpočívá v pokoji.

31. prosince 1909

zemřel v Praze **P. Markolín Kubíček**. Narodil se 5. srpna 1868 v Lukové u Přerova, gymnázium vystudoval v Přerově a pak vstoupil do řádu. Řeholní sliby složil 6. září 1886 v Olomouci a po vykonaných studiích ve Vídni zde byl 25. července 1891 vysvěcen na kněze. Byl výtečným kazatelem a zpovědníkem. Působil téměř ve všech konventech české provincie. S nadšením se věnoval lidovým misiím, byl horlivým promotorem posvátného růžence. Napsal řadu článků do *Růže domini-kánské*. Je pohřben v Praze.

Ať odpočívá v pokoji.

31. prosince 2007

zemřel v nemocnici ve Znojmě **P. Kryštof Václav Nečas**. Narodil se 3. prosince 1920 v Čebíně u Brna. Ve volbě povolání jej ovlivnil P. Odilo Pospíšil, který v roce 1931 konal v jeho rodné farnosti lidové misie. Václav Nečas nastoupil téhož roku na arcibiskupské gymnázium v Praze a bydlel v dominikánském juvenátu. Po maturitě v roce 1938 zahájil noviciát v Praze a 1. října 1940 složil sliby. Studoval na generálním studiu v Olomouci a 17. března 1945 přijal kněžské svěcení. Po lektorských zkouškách byl v září 1947 asignován do Znojma, kde působil jako kaplan a prefekt juvenátu. V roce 1949 byl okresním soudem v Tišnově souzen za protikomunistické kázání. Začátkem roku 1950 jej sice Krajský soud v Brně amnestoval, ale zanedlouho, 14. dubna 1950, došlo k likvidaci znojemského kláštera. Fr. Kryštof byl odvezen do internačního kláštera v Králíkách a pak do kláštera v Želivě. Z internace se dostal až v září 1955. Až do roku 1967 pak pracoval v továrně, poté směl nastoupit jako kaplan do farnosti Třebíč. To už se blížilo pražské jaro a bratři se pokusili o obnovení znojemského kláštera. Fr. Kryštof sem 1. října 1968 nastoupil jako kaplan. Na nátlak Státní bezpečnosti jej biskup v únoru 1972 přeložil do farnosti Luleč u Vyškova. Zde působil až do roku 1990, kdy směl znovu nastoupit ke sv. Kříži ve Znojmě. Působil nejprve jako farář, ale 1. ledna 1993 odešel ze zdravotních důvodů do důchodu. Ochotně vypomáhal v duchovní správě, modlil se, živě se zajímal o dění v církvi i ve světě. Při děkovné bohoslužbě 31. prosince 2007 v kostele upadl a narazil hlavou o zeď. Byl převezen do nemocnice, kde krátce před půlnocí zemřel. Pohřben je ve Znojmě.

Ať odpočívá v pokoji.

Jmenný seznam bratří

Bahník Dominik	28. ledna
Bárta Bruno	24. října
Bártík Pius	28. ledna
Beneš Vít	23. února
Blaise Odilo	17. září
Bouz Aleš	2. dubna
Braito Silvestr	25. září
Brychta Adam	5. května
Bubeník Norbert	22. září
Bubeník Václav	13. ledna
Burda Felix	13. února
Bureš Gabriel	1. května
Buzický Mikuláš	28. května
Bůžek Augustin	12. června
Capoušek Alois	24. prosince
Čala Antonín	26. května
Červený Marian	30. března
Čikl Konstanc	3. ledna
Čtvrtlík Jiří	9. dubna
Dacík Reginald	21. dubna
Dittl Tomáš	14. prosince
Dlapka Amand	25. května
Drnzik Hyacint	5. listopadu
Dubský Jiljí	24. února
Dvorský Josef	12. září
Dvořáček František	17. ledna
Dvořák Jakub	27. září
Filaus Marian	17. listopadu
Fišer Angelik	1. února

JMENNÝ SEZNAM

Fišer Martin	1. března
Flöss Josef	30. prosince
Fojtů Josef	10. srpna
Frk Jaroslav	18. května
Furman Martin	12. července
Fuss Klement	5. prosince
G ajzler Jindřich	25. srpna
Gander Vigilus	19. prosince
Grebeníček Cyril	23. května
Grus Vavřinec	28. srpna
Güttler Blažej	27. července
H abáň Metoděj	27. června
Haitl Hilár	6. ledna
Hajdu Gregor	4. prosince
Hones Dalmác	31. března
Horák Jacek	3. dubna
Hronek Anselm	23. března
Hronek Benedikt	11. února
Hrozek Teofil	26. března
Hruboš Hyacint	4. října
Hruboš Vincenc	11. září
Hub Jan Vianney	22. června
Húska Bertrand	19. června
Hutař Alfonz	26. října
Hykede Ignác	11. května
Hýža Rosarius	10. února
C haloupka Michael	12. prosince
Chlad Karel	15. září
Chlupáček Josef	9. října
Chocholoušek Efrém	30. září
Chuchma Tomáš	18. prosince
J anáček Humbert	11. července

JMENNÝ SEZNAM

Janeš Bruno	28. října
Janovský Leo	11. prosince
Jánsky František	10. dubna
Jílek Leonard	21. prosince
Kadlec Augustin	26. května
Kadlec Bernard	28. listopadu
Kameníček Michal	20. ledna
Kaplan Řehoř	28. května
Kašpárek Ludvík	19. května
Kittel Matěj	21. listopadu
Kolbaba Gilbert	19. června
Konečný Guala	11. října
Konečný Konrád	2. prosince
Kotačka Alois	8. prosince
Koudelka Vladimír	10. prosince
Krajča Václav	1. května
Král Albert	2. října
Krause Rajmund	10. září
Krejčí Valentin	26. srpna
Krivý Pius	4. července
Kubíček Markolín	31. prosince
Kubiš Vít	1. července
Kulha Henrich	30. března
Kundrát Benedikt	18. prosince
Kužela Patrik	17. února
Lakomý Rajmund	27. listopadu
Lakosil Rafael	13. května
Legerský Pavel	25. září
Lesák Emanuel	7. března
Lexmann Mikuláš	17. července
Lexmann Rafael	29. dubna
Leža Sarkander	23. ledna

JMENNÝ SEZNAM

Limburský Ildefons	3. listopadu
Luskač Zdislav	25. července
Lužný Bernard	24. června
M acháček Metoděj	2. června
Malachta Florián	3. října
Malíř Josef	1. srpna
Marek Dominik	6. ledna
Masiak Štěpán	19. prosince
Matzner Bruno	13. června
Michálek Bernard	2. října
Mikéska Pavel	14. dubna
Miketta Petr	5. srpna
Mikulčík Lukáš	30. prosince
Müller Inocent	2. prosince
Navrkal Česlav	19. listopadu
Nečas Kryštof	31. prosince
Nováček Dominik	9. března
Novák Bohumil	8. září
Novobilský Jan	11. července
Novosad Teofil	10. ledna
O dstrčil Leopold	12. září
Ondra Ivan	25. května
P avelka Ludvík	16. prosince
Pavlíček Markolín	11. listopadu
Pavlík Jáchym	24. září
Pechoč Konstanc	14. února
Petr Rosarius	13. března
Petrů Ondřej	6. prosince
Pirkl Vavřinec	22. února
Pittner Ivan	6. června
Pospíšil Odilo	2. července
Přichystal Česlav	6. října

JMENNÝ SEZNAM

Přichystal Marek	2. dubna
Příkaský Jiljí	6. června
Procházka Konstanc	21. května
Procházka Inocenc	12. března
Prymus Ferdinand	7. září
Rischling Kajetán	8. června
Rollmann Mannes	9. ledna
Roušal Stanislav	11. ledna
Řehák Gerard	27. června
Saip Jindřich	29. srpna
Scherzer Augustin	7. října
Schlössinger Vilém	27. září
Skácel Bernardin	2. ledna
Slabý Martin	12. března
Smahel Bonaventura	12. října
Sokol Bernard	5. srpna
Souček Gabriel	21. března
Soukup Emilián	5. ledna
Stárek Vojtěch	4. dubna
Straňák Vincenc	16. dubna
Strnad Augustin	8. června
Svatoš Ambrož	12. července
Svoboda Felix	1. března
Ščudla Ondřej	28. února
Šíma Cyril	7. prosince
Škrabal Albert	16. dubna
Škrabal Pavel	16. února
Šnabl Emanuel	1. února
Šnobl Atanáš	8. června
Šnobl Bertrand	26. července
Štipčák Cyril	19. ledna
Šubart Jan	29. září

JMENNÝ SEZNAM

Šustek Šimon	18. září
Švach Prokop	15. ledna
Švercl František	5. března
Trnečka Patrik	21. prosince
Trunda Reginald	4. května
Týn Tomáš	1. ledna
Urban Štěpán	8. dubna
Varaďa Zdislav	27. listopadu
Verberger Sadok	27. září
Veselý Jiří	31. srpna
Víceník Stanislav	4. září
Videman Matouš	28. února
Volek Reginald	31. března
Waldmann Jan Nepomuk	21. října
Zabořil Jindřich	28. února
Zabořil Petr	12. března
Zapletal Vincenc	20. ledna
Zeman Tomáš	5. března
Zemek Jakub	26. června
Zlotý Maurus	17. srpna
Žáček Petr	8. února
Žálek Dalmác	22. srpna
Žilinský Marek	10. listopadu

Jmenný seznam sester

Baková M. Kateřina	16. května
Černá M. Zdislava	28. března
Martináková M. Rosa	4. září
Olejníčková M. a Jesu Hostia	20. srpna
Petříková M. Olívie	10. června
Poláková M. Agáta	22. května
Sedláčková M. Dominika	14. srpna
Skarabellová M. Rafaela	28. dubna
Šromová M. Annuntiata	14. ledna